

Праект 07.07.2025

Закон Рэспублікі Беларусь Аб пракуратуры

Змест

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПРАКУРАТУРЫ.....	3
РАЗДЗЕЛ I. АРГАНІЗАЦЫЯ ДЗЕЙНАСЦІ ПРАКУРАТУРЫ.....	3
РАЗДЗЕЛ II. ПРАКУРОРСКАЕ САМАКІРАВАННЕ.....	17
РАЗДЗЕЛ III. ПРАВАВЫ СТАТУС ПРАКУРОРА.....	28
РАЗДЗЕЛ IV. ФІНАНСАВАННЕ І МАТЭРЫЯЛЬНА-ТЭХНІЧНАЕ ЗАБЕСПЯЧЭННЕ ПРАКУРАТУРЫ.....	57
РАЗДЗЕЛ V. ЗАКЛЮЧНЫЯ І ПЕРАХОДНЫЯ ПАЛАЖЭННІ.....	58

Закон Рэспублікі Беларусь Аб пракуратуры

Гэты Закон вызначае прававыя і арганізацыйныя асновы дзейнасці пракуратуры Рэспублікі Беларусь, яе паўнамоцтвы, сістэму, статус пракурораў, гарантыі іх незалежнасці, парадак пракурорскага самакіравання, а таксама прынцыпы ўзаемадзеяння з дзяржаўнымі органамі і грамадзянскай супольнасцю.

РАЗДЗЕЛ I. АРГАНІЗАЦЫЯ ДЗЕЙНАСЦІ ПРАКУРАТУРЫ

ГЛАВА I. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Пракуратура Рэспублікі Беларусь

Пракуратура Рэспублікі Беларусь з'яўляецца сістэмай дзяржаўных органаў, якія забяспечваюць абарону правоў і свабод чалавека, інтарэсаў грамадства і дзяржавы ад злачынных замахаў у межах ускладзеных на яе паўнамоцтваў, вызначаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 2. Прававая аснова дзейнасці пракуратуры

1. Прававую аснову дзейнасці пракуратуры складаюць Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь, гэты Закон і іншыя законы, якія вызначаюць кампетэнцыю, парадак дзейнасці пракуратуры і паўнамоцтвы пракурораў, а таксама міжнародныя дамовы Рэспублікі Беларусь.

2. На адносіны, звязаныя з праходжаннем службы ў органах пракуратуры, не ўрэгуляваныя гэтым Законом, распаўсюджваюцца нормы заканадаўства аб працы, аб пенсійным забеспячэнні і іншага заканадаўства.

Артыкул 3. Асобныя тэрміны, якія прымяняюцца ў гэтым Законе

Для мэтай гэтага Закона выкарыстоўваюцца наступныя асноўныя тэрміны:

грамадзянін - грамадзянін Рэспублікі Беларусь, замежны грамадзянін, асоба без грамадзянства, калі іншае не вызначана ў гэтым Законе;

пракурор - грамадзянін Рэспублікі Беларусь, прызначаны на пасаду ў адпаведнасці з гэтым законам для ажыццяўлення функцый пракуратуры;

працаўнік пракуратуры - асоба, якая знаходзіцца ў працоўных адносінах з органам пракуратуры і не з'яўляецца пракурорам;

вышэйшаячы пракурор - пракурор, які займае адміністрацыйную пасаду ў структурным падраздзяленні, у якім працуе пракурор, кіраўнік, першы намеснік або намеснік кіраўніка адпаведнага органа пракуратуры або органа пракуратуры вышэйшага ўзроўню;

вышэйшая юрыдычная адукацыя – адукацыя, атрыманая ў Рэспубліцы Беларусь (або ў былым СССР), якая адпавядае кваліфікацыйнаму ўзроўню спецыяліста або магістра, а таксама вышэйшая юрыдычная адукацыя такога ж узроўню, атрыманая ў замежных дзяржавах і прызнаная ў Рэспубліцы Беларусь ва ўстаноўленым законам парадку;

стаж працы ў галіне права - стаж працы асобы па спецыяльнасці, якая патрабуе вышэйшай юрыдычнай адукацыі з кваліфікацыяй спецыяліста або магістра, з моманту атрымання вышэйшай адукацыі.

Артыкул 4. Прынцыпы дзейнасці пракуратуры

Дзейнасць пракуратуры грунтуецца на наступных прынцыпах:

- 1) верхавенства права – прыярытэт правоў і свабод чалавека, справядлівасці, прававой вызначанасці, роўнасці ўсіх перад законам і адказнасці перад народам Рэспублікі Беларусь;
- 2) законнасць - ажыццяўленне паўнамоцтваў выключна на падставе, у парадку і ў межах, вызначаных Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, прынятымі ў адпаведнасці з ёй законамі і міжнароднымі абавязацельствамі Рэспублікі Беларусь;
- 3) незалежнасць - самастойнасць і свабода ад любога незаконнага ўплыву, умяшання або ціску з боку органаў улады, грамадскіх арганізацый, юрыдычных асоб або асобных грамадзян;
- 4) палітычная нейтральнасць - забарона на ўдзел у палітычнай дзейнасці, падтрымку палітычных партый, рухаў або асобных палітыкаў;
- 5) аб'ектыўнасць і бесстароннасць - прыняцце рашэнняў на аснове фактаў, доказаў і патрабаванняў закона, недапушчальнасць любых формаў дыскрымінацыі або прадастаўлення пераваг;
- 6) адкрытасць – інфармаванне грамадскасці аб сваёй дзейнасці, у той меры, у якой гэта не супярэчыць патрабаванням заканадаўства аб абароне правоў і законных інтарэсаў грамадзян і арганізацый, а таксама заканадаўства аб абароне дзяржаўных сакрэтаў і іншай ахоўваемай законам таямніцы;
- 7) адзінства - адзіная сістэма ўсіх органаў пракуратуры Рэспублікі Беларусь, падпарадкаваная Генеральнаму пракурору, у якой усе пракуроры незалежна ад займаемай пасады маюць адзіны прававы статус;
- 8) спецыялізацыя - размеркаванне паўнамоцтваў у залежнасці ад напрамкаў дзейнасці і катэгорый крымінальных спраў;
- 9) тэрытарыяльнасць - ажыццяўленне паўнамоцтваў з улікам адміністрацыйна-тэрытарыяльнага дзялення Рэспублікі Беларусь;

10) этычнасць - адказнасць, сумленнасць, бесстароннасць, павага да правоў чалавека і няўхільнае выкананне высокіх маральна-этычных стандартаў і правіл прафесійнай этыкі.

Артыкул 5. Асноўныя задачы пракуратуры

Пракуратура Рэспублікі Беларусь выконвае наступныя задачы:

ажыццяўленне крымінальнага пераследу ў форме працэсуальнага кіраўніцтва дасудовым расследаваннем і падтрымання дзяржаўнага абвінавачання ў судзе па крымінальных справах;

забеспячэнне ў межах кампетэнцыі абароны правоў і свабод грамадзян у форме нагляду за выкананнем законаў пры ажыццяўленні апэратыўна-вышуковай дзейнасці і дасудовага расследавання, а таксама пры абмежаванні свабоды грамадзян у рамках крымінальнага працэсу і пры выкананні крымінальных пакаранняў;

забеспячэнне ў межах кампетэнцыі рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы.

Артыкул 6. Узаемадзеянне пракуратуры з дзяржаўнымі органамі і грамадзянскай супольнасцю

Пракуратура Рэспублікі Беларусь узаемадзейнічае з судовай сістэмай, праваахоўнымі і іншымі дзяржаўнымі органамі, органамі мясцовага самакіравання, а таксама інстытутамі грамадзянскай супольнасці ў межах сваёй кампетэнцыі.

ГЛАВА II. ФУНКЦЫІ ПРАКУРАТУРЫ І ПАЎНАМОЦТВЫ ПРАКУРОРАЎ ПА ІХ АЖЫЦЦЯЎЛЕННІ

Артыкул 7. Функцыі пракуратуры

1. Пракуратура ў адпаведнасці з ускладзенымі на яе задачамі:

- 1) ажыццяўляе працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем;
- 2) ажыццяўляе нагляд за выкананнем законнасці ў дзейнасці органаў дасудовага расследавання;
- 3) падтрымлівае дзяржаўнае абвінавачанне ў судзе;
- 4) ажыццяўляе нагляд за выкананнем законнасці ў апэратыўна-вышуковай дзейнасці;
- 5) ажыццяўляе нагляд за выкананнем заканадаўства пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусявага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды грамадзян;
- 6) удзельнічае ў рэалізацыі крымінальнай палітыкі Рэспублікі Беларусь;

7) забяспечвае ў адпаведнасці з міжнароднымі дамовамі Рэспублікі Беларусь аказанне міжнароднай прававой дапамогі па крымінальных справах і ажыццяўляе міжнароднае супрацоўніцтва ў сваёй сферы дзейнасці.

2. Забараняецца ўскладанне на пракуратуру функцый, а на пракурораў - абавязкаў, не прадугледжаных Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і гэтым Законам.

Артыкул 8. Ажыццяўленне крымінальнага пераследу

1. Пракуратура ажыццяўляе крымінальны пераслед у парадку і межах, устаноўленых крымінальна-працэсуальным заканадаўствам, з мэтай прыцягнення вінаватых ва ўчыненні злачынстваў да крымінальнай адказнасці або прымянення мер прымусовага характару да асоб, якія ўчынілі грамадска небяспечныя дзеянні і не падлягаюць крымінальнай адказнасці.

2. Крымінальны пераслед ажыццяўляецца пракурорам у форме працэсуальнага кіраўніцтва дасудовым расследаваннем і падтрыманні дзяржаўнага абвінавачання ў судзе.

3. Пры ажыццяўленні крымінальнага пераследу пракурор можа падаваць грамадзянскі пазоў у крымінальным працэсе ў інтарэсах грамадзяніна або дзяржавы, якім злачынствам або іншым грамадска небяспечным дзеяннем была прычыненая шкода.

4. Крымінальны пераслед ажыццяўляецца пракурорам па ўсіх крымінальных справах, акрамя выпадкаў, прадугледжаных крымінальна-працэсуальным заканадаўствам.

5. Пракурор ажыццяўляе крымінальны пераслед у рамках адной крымінальнай справы на ўсіх стадыях крымінальнага працэсу. Замена пракурора дапускаецца толькі ў выпадку аб'ектыўнай немагчымасці далейшага ажыццяўлення яго паўнамоцтваў або праз неэфектыўнае іх ажыццяўленне пракурорам.

Артыкул 9. Працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем

1. У мэтах забеспячэння крымінальнага пераследу пракурор ажыццяўляе працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем у парадку, устаноўленым крымінальна-працэсуальным заканадаўствам.

2. Пры ажыццяўленні працэсуальнага кіраўніцтва пракурор арганізуе, накіроўвае і кантралюе дзейнасць органаў дасудовага расследавання, можа прымаць удзел у правядзенні працэсуальных дзеянняў або праводзіць іх самастойна.

Пракурор мае права праводзіць дасудовае расследаванне самастойна, сумяшчаючы пры гэтым паўнамоцтвы следчага (дазнаўцы) і пракурора.

Пракурор мае права прымяняць меры па абароне сведкаў, пацярпелых і іншых удзельнікаў крымінальнага працэсу, а таксама меры працэсуальнага прымусу за выключэннем аднесеных да кампетэнцыі суда.

3. Працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем, правядзенне дасудовага расследавання можа ажыццяўляцца пракурорам індывідуальна ці, у выпадку неабходнасці, групай пракурораў.

4. Письмовыя ўказанні пракурора органам або службовым асобам, якія ажыццяўляюць дасудовае расследаванне, прадстаўленыя ў рамках паўнамоцтваў, з'яўляюцца абавязковымі для гэтых органаў (асоб) і падлягаюць неадкладнаму выкананню.

Артыкул 10. Падтрыманне дзяржаўнага абвінавачання ў судзе

1. Пракурор падтрымлівае дзяржаўнае абвінавачанне ў судовым вядзенні па крымінальных справах, карыстаючыся пры гэтым правамі і выконваючы абавязкі, прадугледжаныя крымінальна-працэсуальным заканадаўствам.

2. Дзяржаўнае абвінавачанне ў судзе падтрымлівае пракурор, які ажыццяўляў працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем, за выключэннем выпадкаў, калі яго замяшчае вышэйстаячы пракурор або па даручэнні вышэйстаячага пракурора - іншы пракурор. У выпадку неабходнасці вышэйстаячы пракурор можа прыцягваць да падтрымання дзяржаўнага абвінавачання таксама іншых пракурораў.

3. Калі працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем ажыццяўляў Генеральны пракурор, то падтрыманне дзяржаўнага абвінавачання ў судзе ажыццяўляе Генеральны пракурор або па яго даручэнні - іншы пракурор (група пракурораў).

4. Пракурор, які падтрымлівае дзяржаўнае абвінавачанне ў судзе, называецца дзяржаўным абвінаваўцам.

5. Права падачы апеляцыйнай, касацыйнай скаргі, заявы аб пераглядзе судовага рашэння па зноў адкрытых абставінах мае пракурор, які ўдзельнічаў у судовым разглядзе ў судзе першай інстанцыі, а таксама, незалежна ад яго ўдзелу ў разглядзе справы - вышэйстаячы пракурор.

Артыкул 11. Нагляд за выкананнем законнасці ў дзейнасці органаў дасудовага расследавання

1. Пракурор ажыццяўляе нагляд за выкананнем законнасці ў дзейнасці праваахоўных органаў, у складзе якіх функцыянуюць падраздзяленні дасудовага расследавання, і іх службовых асоб з мэтай папярэджання, выяўлення і ліквідацыі парушэнняў нормаў крымінальна-працэсуальнага і іншых законаў, а таксама прыцягнення вінаватых службовых асоб да ўсталяванай заканадаўствам адказнасці.

2. Нагляд за выкананнем законнасці ў дзейнасці органаў дасудовага расследавання ўскладаецца на кіраўнікоў органаў пракуратуры і ўпаўнаважаных імі пракурораў, а ў рамках крымінальнай справы - на пракурора, які ажыццяўляе працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем. Ажыццяўляючы нагляд за выкананнем законнасці ў дзейнасці органаў дасудовага расследавання ў рамках крымінальнай справы, пракурор карыстаецца правамі і выконвае

абавязкі, прадугледжаныя крымінальна-працэсуальным заканадаўствам і гэтым Законам.

3. Пры ажыццяўленні нагляду за выкананнем законнасці ў дзейнасці органаў дасудовага расследавання пракурор у межах сваёй кампетэнцыі мае права:

1) вывучаць крымінальныя справы, дакументы, матэрыялы і іншыя звесткі аб учыненых злачынствах, ходзе дасудовага расследавання, устанавленні асоб, якія ўчынілі злачынствы, прымяненні мер абароны сведак, пацярпелых і іншых удзельнікаў крымінальнага працэсу;

2) правяраць выкананне заканадаўства аб прыёме, рэгістрацыі і разглядзе заяў аб злачынствах: учыненых ці тых, што рыхтуюцца;

3) даваць пісьмовыя ўказанні аб прымяненні мер абароны сведкаў, пацярпелых і іншых удзельнікаў крымінальнага працэсу.

Артыкул 12. Нагляд за выкананнем законнасці ў аператыўна-вышуковай дзейнасці

1. Пракурор ажыццяўляе нагляд за выкананнем законнасці ў аператыўна-вышуковай дзейнасці, карыстаючыся пры гэтым правамі і выконваючы абавязкі, прадугледжаныя гэтым Законам, крымінальна-працэсуальным заканадаўствам і Законам Рэспублікі Беларусь "Аб аператыўна-вышуковай дзейнасці".

2. Нагляд за выкананнем законнасці ў аператыўна-вышуковай дзейнасці ўскладаецца на кіраўнікоў органаў пракуратуры і ўпаўнаважаных імі пракурораў, а ў рамках крымінальнай справы - на пракурора, які ажыццяўляе працэсуальнае кіраўніцтва дасудовым расследаваннем.

3. Пры ажыццяўленні нагляду за выкананнем законнасці ў аператыўна-вышуковай дзейнасці пракурор у межах сваёй кампетэнцыі мае права:

1) правяраць справы аператыўнага ўліку, іншыя матэрыялы аператыўна-вышуковай дзейнасці;

2) даваць пісьмовыя ўказанні аб правядзенні аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў па крымінальных справах, а таксама аб спыненні правядзення аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў.

4. Прадметам пракурорскага нагляду за выкананнем законнасці ў аператыўна-вышуковай дзейнасці не з'яўляюцца:

1) законнасць і абгрунтаванасць прымаемых судом пастаноў (рашэнняў) аб правядзенні, прадаўжэнні і спыненні аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў;

2) даныя аб асобах, якія аказваюць або аказалі канфідэнцыйную дапамогу органам, якія ажыццяўляюць аператыўна-вышуковую дзейнасць, супрацоўнічаюць або супрацоўнічалі з імі;

3) тактыка і арганізацыя здабывання аператыўна-вышуковай інфармацыі.

Артыкул 13. Нагляд за выкананнем законнасці пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусовага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды

1. Пракурор ажыццяўляе нагляд за выкананнем законнасці пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусовага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды, карыстаючыся пры гэтым правамі і выконваючы абавязкі, прадугледжаныя гэтым Законом, крымінальна-выканаўчым і крымінальна-працэсуальным заканадаўствам, а таксама іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.

2. Нагляд за выкананнем законнасці пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусовага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды, ускладаецца на кіраўнікоў органаў пракуратуры і ўпаўнаважаных імі пракурораў, а ў рамках крымінальнай справы - таксама на пракурора, які ажыццяўляе крымінальны пераслед.

3. Пракурор, ажыццяўляючы нагляд за выкананнем законнасці пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусовага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды грамадзян, мае права:

1) у любы час па пасведчанні, якое пацвярджае займаную пасаду, наведваць без асабістага дагляду органы і ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, установы, якія выконваюць прымусовыя меры бяспекі і лячэння, прымусовыя меры выхаваўчага характару, месцы ўтрымання пад вартай, а таксама месцы, у якіх асобы прымусова ўтрымліваюцца ўгодна з судовым рашэннем ці з рашэннем адміністрацыінага органа;

2) апытваць асоб, якія знаходзяцца ў месцах, указаных у пункце 1 гэтай часткі, з мэтай атрымання інфармацыі аб умовах іх утрымання і абыходжання з імі, знаёміцца з дакументамі, на падставе якіх гэтыя асобы ўтрымліваюцца ў такіх месцах.

4. Пракурор ажыццяўляе нагляд за выкананнем заканадаўства пры выкананні судовых рашэнняў па крымінальных справах, а таксама пры прымяненні іншых мер прымусовага характару, звязаных з абмежаваннем асабістай свабоды ў органах і ўстановах, шляхам правядзення рэгулярных праверак, а таксама ў сувязі з неабходнасцю належнага рэагавання на звесткі аб магчымых парушэннях заканадаўства, якія ўтрымліваюцца ў скаргах, зваротах ці любых іншых крыніцах.

Перыядычнасць правядзення рэгулярных праверак усталёўваецца загадам Генеральнага пракурора.

Для правядзення праверак пракурор мае права прыцягваць неабходных спецыялістаў, прадстаўнікоў іншых дзяржаўных органаў і грамадскіх арганізацый.

5. Пракурор абавязаны неадкладна вызваліць асобу, якая незаконна (пры адсутнасці адпаведнага судовага рашэння, рашэння адміністрацыйнага органа або іншага прадугледжанага законам дакумента або па заканчэнні прадугледжанага законам або такім рашэннем тэрміну) знаходзіцца ў месцы, указаных у пункце 1 часткі першай гэтага артыкула, сваёй матываванай пастановай.

Артыкул 14. Удзел у рэалізацыі крымінальнай палітыкі Рэспублікі Беларусь

1. Органы пракуратуры ўдзельнічаюць у рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы ў адпаведнасці з гэтым Законом і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.

2. Удзел у рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы на цэнтральным узроўні ўскладаецца на Генеральнага пракурора, яго першага намесніка і намеснікаў, а таксама ўпаўнаважаных ім пракурораў, на рэгіянальным узроўні - на кіраўнікоў павятовых пракуратур, іх першых намеснікаў і намеснікаў, на мясцовым узроўні - на кіраўнікоў акруговых пракуратур, іх першых намеснікаў і намеснікаў.

Кіраўнікі спецыялізаваных пракуратур, іх першыя намеснікі і намеснікі могуць прымаць удзел у рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы ў сваіх сферах дзейнасці ў выпадках і парадку, вызначаным Генеральным пракурорам.

У рамках крымінальнай справы ўдзел у рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы прымае пракурор, які ажыццяўляе крымінальны пераслед.

3. Асноўнымі напрамкамі ўдзелу органаў пракуратуры ў рэалізацыі крымінальнай палітыкі дзяржавы з'яўляюцца:

- 1) збор і аналіз статыстычных дадзеных аб злачыннасці, прагназаванне тэндэнцый яе развіцця, вызначэнне прыярытэтаў супрацьдзеяння злачыннасці і фарміраванне палітык па абыходжанні са злачынцамі, пацярпелымі і сведкамі;
- 2) падрыхтоўка і ўнясенне прапаноў па ўдасканаленні заканадаўства і ўдзел у распрацоўцы нарматыўных прававых актаў у сферы дзейнасці пракуратуры;
- 3) ажыццяўленне каардынацыі дзейнасці праваахоўных органаў у мэтах своечасовага выяўлення, расследавання, раскрыцця, спынення і прадухілення злачынстваў, паляпшэння крымінагеннай абстаноўкі, ліквідацыі прычынаў злачынстваў і ўмоў, якія садзейнічаюць іх здзяйсненню.

4. Асноўнай формай каардынацыі з'яўляецца правядзенне каардынацыйных нарад кіраўнікамі органаў пракуратуры, іх першымі намеснікамі або намеснікамі з кіраўнікамі праваахоўных органаў адпаведнага ўзроўню, на якіх заслухоўваецца інфармацыя аб іх дзейнасці ў сферы супрацьдзеяння злачыннасці; вызначаюцца прыярытэты ў супрацьдзеянні злачыннасці і палітыкі па абыходжанні са злачынцамі, пацярпелымі і сведкамі, а таксама меры па іх ажыццяўленні.

Каардынацыйныя нарады праводзяцца па меры неабходнасці, але не радзей за адзін раз у паўгоддзе . Рашэнне каардынацыйнай нарады з'яўляецца абавязковым да выканання ўсімі ўказанымі ў ім праваахоўнымі органамі.

Кантроль за выкананнем рашэнняў каардынацыйнай нарады ўскладаецца на адпаведнага кіраўніка органа пракуратуры або ўпаўнаважанага ім пракурора.

У выпадку невыканання або неналежнага выканання рашэння каардынацыйнай нарады адпаведны кіраўнік органа пракуратуры можа самастойна або праз вышэйстаячага пракурора ініцыяваць прыцягненне да ўсталяванай заканадаўствам адказнасці кіраўніка праваахоўнага органа або адхіленне яго ад пасады.

Парадак і іншыя формы каардынацыі зацвярджаюцца сумесным загадам Генеральнага пракурора і кіраўнікоў праваахоўных органаў.

Артыкул 15. Паўнамоцтвы пракурора пры ажыццяўленні нагляду за выкананнем законнасці

1. Пры ажыццяўленні нагляду за выкананнем законнасці пры ажыццяўленні функцый, прадугледжаных пунктамі 2, 4, 5 часткі першай артыкула 7 гэтага Закона, пракурор у межах сваёй кампетэнцыі мае права:

1) патрабаваць пісьмовыя тлумачэнні ад грамадзян, службовых асоб дзяржаўных органаў і ўстаноў, а таксама іншых арганізацый незалежна ад форм уласнасці з прычыны фактаў парушэнняў законнасці;

2) знаёміцца з дакументамі, атрымліваць іх копіі, правяраць законнасць загадаў, распараджэнняў дзяржаўных органаў і ўстаноў, іншых актаў іх службовых асоб;

3) даваць пісьмовыя ўказанні аб ліквідацыі выяўленых парушэнняў законнасці;

4) адмяняць рашэнні індывідуальнага дзеяння дзяржаўных органаў і ўстаноў, іх службовых асоб сваімі матываванымі пастановамі;

5) ініцыяваць ліквідацыю прычын і ўмоў парушэння законнасці;

6) ініцыяваць прыпыненне дзеяння або адмену загадаў, распараджэнняў, іншых актаў дзяржаўных органаў і ўстаноў поўнасцю або часткова;

7) ініцыяваць прыцягненне службовых асоб дзяржаўных органаў і ўстаноў да ўстаноўленай заканадаўствам адказнасці або адхіленне іх ад займаемай пасады;

8) звяртацца ў суд з іскам (заявай) у вызначаных заканадаўствам выпадках.

2. Пісьмовыя ўказанні пракурора дзяржаўным органам і ўстановам, іх службовым асобам павінны змяшчаць неабходныя да прыняцця меры і тэрмін іх выканання. Такія пісьмовыя ўказанні, прадстаўленыя ў рамках паўнамоцтваў пракурора, з'яўляюцца абавязковымі для гэтых органаў і ўстаноў (асоб) і падлягаюць выкананню ў вызначаны пракурорам тэрмін. Абскарджанне такіх указанняў не прыпыняе іх выканання.

3. Для ажыццяўлення паўнамоцтваў, прадугледжаных пунктамі 5-7 часткі 1 гэтага артыкула, пракурор уносіць прадстаўленне ўпаўнаважанаму кіраўніку дзяржаўнага органа або ўстановы. Прадстаўленне пракурора павінна быць матывавана і змяшчаць указанні на факты парушэння законнасці і неабходныя да прыняцця меры.

Кіраўнік дзяржаўнага органа або ўстановы, які атрымаў прадстаўленне пракурора, павінен не пазней за 30 дзён з дня атрымання ад пракурора разгледзець такое прадстаўленне і праінфармаваць пракурора аб выніках яго разгляду і аб прынятых мерах.

У выпадку неразгляду або несвоечасовага разгляду прадстаўлення пракурора або адмовы ў яго выкананні пракурор можа звярнуцца да вышэйстаячага кіраўніка дзяржаўнага органа або ўстановы або ў суд непасрэдна або праз вышэйстаячага пракурора.

Артыкул 16. Міжнароднае супрацоўніцтва

1. Органы пракуратуры забяспечваюць міжнароднае супрацоўніцтва ў сваёй сферы дзейнасці ў адпаведнасці з патрабаваннямі міжнародных дамоваў Рэспублікі Беларусь і крымінальна-працэсуальнага заканадаўства. У выпадку адсутнасці міжнароднай дамовы Рэспублікі Беларусь міжнароднае супрацоўніцтва ажыццяўляецца organамі пракуратуры на падставе прынцыпу ўзаемнасці.

2. Удзел у міжнародным супрацоўніцтве ўскладаецца на Генеральнага пракурора і ўпаўнаважаных ім пракурораў, а ў рамках крымінальнай справы - таксама на пракурора, які ажыццяўляе крымінальны пераслед.

3. Асноўнымі напрамкамі міжнароднага супрацоўніцтва organаў пракуратуры з'яўляюцца:

1) прадстаўленне міжнароднай прававой дапамогі па крымінальных справах, у прыватнасці шляхам уручэння дакументаў, выканання асобных працэсуальных дзеянняў, выдачы асоб, якія ўчынілі крымінальнае правапарушэнне, часовай перадачы асоб, прыняцця крымінальнага пераследу, перадачы асуджаных для далейшага адбывання пакарання і выканання прысудаў;

2) усталяванне, падтрыманне і развіццё кантактаў з кампетэнтнымі organамі і ўстановамі замежных дзяржаў і міжнароднымі арганізацыямі, правядзенне мерапрыемстваў міжнароднага характару, а таксама рэалізацыя праектаў і праграм міжнароднага супрацоўніцтва;

3) удзел у падрыхтоўцы міжнародных дамоваў Рэспублікі Беларусь у сферы міжнародна-прававога супрацоўніцтва па крымінальных справах і актаў заканадаўства па гэтых пытаннях, а таксама ўдасканаленне практыкі міжнародна-прававога супрацоўніцтва, механізмаў і працэдур прадстаўлення прававой дапамогі.

Артыкул 17. Ажыццяўленне пракурорамі функцый пракуратуры

1. Функцыі пракуратуры ажыццяўляюцца выключна пракурорамі.

2. Дэлеганне функцый пракуратуры або паўнамоцтваў пракурора, а таксама прысваенне гэтых функцый (паўнамоцтваў) іншымі дзяржаўнымі organамі або службовымі асобамі не дапускаецца.

3. Пракурор, ажыццяўляючы свае паўнамоцтвы ў адпаведнасці з законам, з'яўляецца самастойным у сваёй дзейнасці, умяшанне ў якую асоб, якія не маюць на тое законных падстаў, забараняецца.

4. Органы дзяржаўнай улады, органы мясцовага самакіравання, прадпрыемствы, установы і арганізацыі, грамадзяне абавязаны выконваць законныя патрабаванні і рашэнні пракурора.

ГЛАВА III. СІСТЭМА Пракуратуры

Артыкул 18. Сістэма пракуратуры Рэспублікі Беларусь

1. Сістэму пракуратуры Рэспублікі Беларусь складаюць:

- 1) Генеральная пракуратура;
- 2) павятовыя пракуратуры;
- 3) акруговыя пракуратуры;
- 4) спецыялізаваныя пракуратуры.

2. Генеральная пракуратура з'яўляецца органам пракуратуры вышэйшага ўзроўню для павятовых, акруговых і спецыялізаваных пракуратур, павятовая пракуратура з'яўляецца органам пракуратуры вышэйшага ўзроўню для акруговых пракуратур, размешчаных у межах павета.

Артыкул 19. Генеральная пракуратура

1. Генеральная пракуратура арганізуе і каардынуе дзейнасць усіх органаў пракуратуры, забяспечвае эфектыўнае выкананне функцый пракуратуры, а таксама ажыццяўляе кіраванне аб'ектамі дзяржаўнай уласнасці, якія забяспечваюць функцыянаванне органаў пракуратуры.

2. Генеральную пракуратуру ўзначальвае Генеральны пракурор, які мае першага намесніка і намеснікаў.

3. У структуры Генеральнай пракуратуры ўтвараюцца дэпартаменты, упраўленні, аддзелы. Палажэнні аб самастойных структурных падраздзяленнях Генеральнай пракуратуры зацвярджаюцца Генеральным пракурорам.

Артыкул 20. Паўнамоцтвы Генеральнага пракурора

1. Генеральны пракурор:

- 1) прадстаўляе пракуратуру Рэспублікі Беларусь у адносінах з дзяржаўнымі органамі, органамі мясцовага самакіравання, прадпрыемствамі, установамі і арганізацыямі, грамадзянамі, а таксама пракуратурамі іншых дзяржаў і міжнароднымі арганізацыямі;

- 2) арганізуе дзейнасць органаў пракуратуры Рэспублікі Беларусь, у тым ліку вызначае межы паўнамоцтваў Генеральнай пракуратуры, павятовых і акруговых пракуратур, спецыялізаваных пракуратур;
- 3) прызначае пракурораў на адміністрацыйныя пасады і звальняе іх з адміністрацыйных пасадаў у выпадках і парадку, устаноўленых гэтым Законом;
- 4) прызначае на пасады і звальняе пракурораў ва ўстаноўленым гэтым Законом парадку;
- 5) ва ўсталяваным парадку на падставе рашэння Сойма пракурораў аб прыцягненні да дысцыплінарнай адказнасці пракурора прымае рашэнне аб прымяненні да пракурора дысцыплінарнага спагнання;
- 6) ажыццяўляе размеркаванне абавязкаў паміж першым намеснікам і намеснікамі Генеральнага пракурора;
- 7) зацвярджае стратэгію развіцця пракуратуры;
- 8) штогод да 31 сакавіка бягучага года прадстаўляе Сойму Рэспублікі Беларусь справаздачу аб дзейнасці органаў пракуратуры Рэспублікі Беларусь за папярэдні год;
- 9) выконвае іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя гэтым Законом і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.

2. Генеральны пракурор па пытаннях, якія адносяцца да яго адміністрацыйных паўнамоцтваў, выдае нарматыўныя прававыя акты ў форме загадаў у межах сваёй кампетэнцыі, устаноўленай Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, гэтым Законом, іншымі законамі. Загады Генеральнага пракурора або іх асобныя часткі могуць быць абскарджаны фізічнымі і юрыдычнымі асобамі ў судовым парадку, устаноўленым законам.

3. У выпадку адсутнасці Генеральнага пракурора яго паўнамоцтвы ажыццяўляе першы намеснік Генеральнага пракурора, а ў выпадку адсутнасці апошняга - адзін з намеснікаў Генеральнага пракурора.

Артыкул 21. Павятовыя пракуратуры

1. У сістэме пракуратуры Рэспублікі Беларусь дзейнічаюць павятовыя пракуратуры ў адпаведнасці з адміністрацыйна-тэрытарыяльным дзяленнем Рэспублікі Беларусь і прыраўнаная да іх пракуратура горада Мінска.

2. Павятовую пракуратуру ўзначальвае Пракурор павета, Пракурор горада Мінска, якія маюць першага намесніка і не больш за тры намеснікі.

3. У структуры павятовай пракуратуры ўтвараюцца падраздзяленні - упраўленні і аддзелы.

4. Вызначэнне кампетэнцыі павятовых пракуратур, іх структуры і штатнага раскладу ажыццяўляецца Генеральным пракурорам.

5. Пракурор павета, Пракурор горада Мінска:

- 1) прадстаўляе павятовую пракуратуру ў адносінах з дзяржаўнымі органамі, органамі мясцовага самакіравання, прадпрыемствамі, установамі і арганізацыямі, грамадзянамі;
 - 2) арганізуе дзейнасць павятовай пракуратуры;
 - 3) кантралюе выкананне пракурорамі павятовай пракуратуры службовай дысцыпліны і правілаў прафесійнай этыкі;
 - 4) ажыццяўляе размеркаванне абавязкаў паміж першым намеснікам і намеснікамі Павятовага пракурора;
 - 5) штогод да 31 сакавіка бягучага года інфармуе Соймік павета, Мінскі гарадскі сойм аб дзейнасці павятовай пракуратуры за папярэдні год;
 - 6) выконвае іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя гэтым Законам і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.
6. У выпадку адсутнасці Павятовага пракурора яго паўнамоцтвы ажыццяўляе першы намеснік Павятовага пракурора, а ў выпадку адсутнасці апошняга – адзін з намеснікаў Павятовага пракурора.

Артыкул 22. Акруговыя пракуратуры

1. У сістэме пракуратуры Рэспублікі Беларусь у межах судовых акруг дзейнічаюць акруговыя пракуратуры.
2. Вызначэнне кампетэнцыі акруговых пракуратур, іх структуры і штатнага раскладу ажыццяўляецца Генеральным пракурорам.
3. Акруговую пракуратуру ўзначальвае Акруговы пракурор, які мае першага намесніка і не больш за двух намеснікаў.
4. У структуры акруговай пракуратуры ў выпадку неабходнасці ўтвараюцца аддзелы.
5. Акруговы пракурор:
 - 1) прадстаўляе акруговую пракуратуру ў адносінах з дзяржаўнымі органамі, органамі мясцовага самакіравання, прадпрыемствамі, установамі і арганізацыямі, грамадзянамі;
 - 2) арганізуе дзейнасць акруговай пракуратуры;
 - 3) кантралюе выкананне пракурорамі акруговай пракуратуры службовай дысцыпліны і правіл прафесійнай этыкі;
 - 4) ажыццяўляе размеркаванне абавязкаў паміж першым намеснікам і намеснікамі Акруговага пракурора;
 - 5) штогод да 31 сакавіка бягучага года інфармуе органы мясцовага самакіравання аб дзейнасці акруговай пракуратуры за папярэдні год;
 - 6) выконвае іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя гэтым Законам і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.

6. У выпадку адсутнасці Акруговага пракурора яго паўнамоцтвы ажыццяўляе першы намеснік Акруговага пракурора, а ў выпадку адсутнасці апошняга - адзін з намеснікаў Акруговага пракурора.

Артыкул 23. Спецыялізаваныя пракуратуры

1. Генеральны пракурор пры неабходнасці можа сваім рашэннем ствараць спецыялізаваныя пракуратуры на правах структурных падраздзяленняў Генеральнай пракуратуры, на правах павятовых пракуратур, на правах падраздзяленняў павятовых пракуратур, на правах акруговых пракуратур, на правах падраздзяленняў акруговых пракуратур.

2. Прадметная юрысдыкцыя спецыялізаваных пракуратур вызначаецца Генеральным пракурорам.

3. У выпадку стварэння спецыялізаванай пракуратуры на правах структурнага падраздзялення Генеральнай пракуратуры, яна дзейнічае як галоўная спецыялізаваная пракуратура, якая з'яўляецца органам пракуратуры вышэйшага ўзроўню для спецыялізаваных пракуратур, якія дзейнічаюць на правах павятовых пракуратур або структурных падраздзяленняў павятовых пракуратур.

Кіраўнік спецыялізаванай пракуратуры на правах структурнага падраздзялення Генеральнай пракуратуры - Галоўны спецыялізаваны пракурор - мае статус Намесніка Генеральнага пракурора.

4. Спецыялізаваная пракуратура, якая дзейнічае на правах павятовай пракуратуры або структурнага падраздзялення павятовай пракуратуры, з'яўляецца органам пракуратуры вышэйшага ўзроўню для спецыялізаваных пракуратур, якія дзейнічаюць на правах акруговых пракуратур або на правах структурных падраздзяленняў акруговых пракуратур, размешчаных у межах яе тэрытарыяльнай юрысдыкцыі.

5. Арганізацыя дзейнасці спецыялізаваных пракуратур, якія дзейнічаюць на правах павятовых або акруговых пракуратур, паўнамоцтвы іх кіраўнікоў вызначаюцца, адпаведна, артыкуламі 21, 22 гэтага Закона.

6. Арганізацыя дзейнасці спецыялізаваных пракуратур, якія дзейнічаюць на правах структурных падраздзяленняў павятовых або акруговых пракуратур, вызначаецца Генеральным пракурорам.

Артыкул 24. Колькасны склад і структура органаў пракуратуры

1. Агульная колькасць пракурораў складае не больш за 2 500 чалавек.

2. У структуры органаў пракуратуры ўсталёўваюцца пасады дзяржаўных служачых, іншых працаўнікоў, дзейнасць якіх рэгулюецца гэтым Законом і іншымі законамі Рэспублікі Беларусь.

РАЗДЗЕЛ II. ПРАКУРОРСКАЕ САМАКІРАВАННЕ

ГЛАВА IV. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ ПРАКУРОРСКАГА САМАКІРАВАННЯ

Артыкул 25. Сфера пракурорскага самакіравання

1. Пракурорскае самакіраванне - гэта самастойнае калектыўнае рашэнне пракурорамі пытанняў забеспячэння дзейнасці пракуратуры з мэтай абароны прафесійных інтарэсаў пракурораў.

2. Да пытанняў забеспячэння дзейнасці пракуратуры адносяцца пытанні:

- 1) арганізацыйнага забеспячэння пракурораў;
- 2) кадравага забеспячэння пракуратуры;
- 3) абароны незалежнасці і самастойнасці пракурораў;
- 4) сацыяльнай абароны пракурораў і іх сем'яў;
- 5) іншыя пытанні, якія непасрэдна не звязаныя з выкананнем паўнамоцтваў пракурораў.

3. Парадак ажыццяўлення пракурорскага самакіравання вызначаецца гэтым Законом, іншымі законамі, а таксама рэгламентамі і палажэннямі, якія прымаюцца органамі пракурорскага самакіравання ў адпаведнасці з гэтым Законом.

Артыкул 26. Арганізацыйныя формы пракурорскага самакіравання

1. Пракурорскае самакіраванне ажыццяўляецца праз:

- 1) сходы пракурораў Генеральнай пракуратуры, павятовых пракуратур (прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур), акруговых пракуратур (прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур);
- 2) Сойм пракурораў;
- 3) Асамблею пракурораў.

3. Органы пракурорскага самакіравання для ажыццяўлення сваіх задач могуць ствараць камісіі, працоўныя групы і іншыя дапаможныя органы.

Артыкул 27. Забеспячэнне дзейнасці органаў пракурорскага самакіравання

1. Фінансаванне органаў пракурорскага самакіравання ажыццяўляецца за кошт сродкаў дзяржаўнага бюджэту, а таксама іншых крыніц, якія не забаронены заканадаўствам, у тым ліку ў выпадках, прадугледжаных міжнароднымі дамовамі

або праектамі міжнароднай тэхнічнай дапамогі, зарэгістраванымі ва ўстаноўленым парадку.

2. Функцыі галоўнага распарадчыка сродкаў дзяржаўнага бюджэту на фінансавое забеспячэнне дзейнасці органаў пракурорскага самакіравання ажыццяўляюцца Соймам пракурораў.

3. Арганізацыйнае забеспячэнне работы Асамблеі пракурораў і дзейнасці Сойма пракурораў ажыццяўляецца Сакратарыятам Сойма пракурораў, а сходаў пракурораў - кіраўнікамі адпаведных органаў пракуратуры.

ГЛАВА V. СХОДЫ ПРАКУРАЎ, АСАМБЛЕЯ ПРАКУРАЎ

Артыкул 28. Сходы пракурораў

1. Сход пракурораў - орган самакіравання адпаведнай пракуратуры ў складзе ўсіх пракурораў, на пасяджэнні якога абмяркоўваюцца пытанні забеспячэння дзейнасці гэтай пракуратуры і прымаюцца па іх калектыўныя рашэнні.

2. Збор пракурораў склікаецца кіраўніком адпаведнай пракуратуры па ўласнай ініцыятыве або ініцыятыўнай групай па патрабаванні не менш за трэць агульнай колькасці пракурораў гэтай пракуратуры.

3. Збор пракурораў склікаецца па неабходнасці, але не радзей за адзін раз у паўгоддзе.

4. Збор пракурораў лічыцца паўнамоцным, калі на ім прысутнічае не менш як дзве трэці ад агульнай колькасці пракурораў гэтай пракуратуры (без уліку вакантных і часова вакантных пасадаў).

На сход пракурораў могуць запрашацца іншыя работнікі гэтай пракуратуры, пракуроры іншых органаў пракуратуры, прадстаўнікі грамадскіх аб'яднанняў, журналісты і іншыя асобы. Кіраўнікі органаў пракуратуры вышэйшага ўзроўню і члены Савета пракурораў могуць прысутнічаць на сходзе пракурораў без спецыяльнага запрашэння.

У галасаванні бяруць удзел толькі пракуроры гэтай пракуратуры.

5. У выпадку неабходнасці сход пракурораў можа праводзіцца дыстанцыйна, у рэжыме відэаканферэнцыі, з захаваннем патрабаванняў гэтага Закона.

6. Збор пракурораў:

1) абмяркоўвае пытанні забеспячэння дзейнасці пракуратуры або работы канкрэтных пракурораў або работнікаў пракуратуры і прымае па гэтых пытаннях рашэнні, абавязковыя для пракурораў і работнікаў гэтай пракуратуры;

2) вызначае спецыялізацыю пракурораў у рамках адпаведнага органа пракуратуры або асобных структурных падраздзяленняў пракуратуры;

- 3) вызначае ўзровень нагрузкі на пракурораў адпаведнай пракуратуры з улікам выканання імі адміністрацыйных ці іншых абавязкаў;
- 4) вызначаюць кіраўнікоў стажыроўкі для стажораў пракуратуры;
- 5) заслухоўваюць справаздачы пракурораў і іншых працаўнікоў пракуратуры, якія займаюць адміністрацыйныя пасады ў гэтай пракуратуры;
- 6) зацвярджаюць вынікі рэйтынгавай ацэнкі пракурораў, графік штогадовых водпускаяў і памеры прэмій;
- 7) абіраюць дэлегатаў на Асамблею пракурораў;
- 8) звяртаюцца да Сойма пракурораў, Асамблеі пракурораў, кіраўнікоў вышэйшых пракуратур, органам дзяржаўнай улады і органам мясцовага самакіравання, грамадскім арганізацыям і іншым юрыдычным асобам з прапановамі па пытаннях забеспячэння дзейнасці гэтай пракуратуры;
- 9) ажыццяўляюць іншыя паўнамоцтвы, вызначаныя гэтым Законом.

7. Па выніках заслухоўвання справаздачы кіраўніка адпаведнай пракуратуры (акрамя Генеральнага пракурора) сход пракурораў можа выказаць яму недавер не менш як дзвюма трацінамі галасоў прысутных, наступствам якога з'яўляецца звальненне такога кіраўніка з пасады Генеральным пракурорам не пазней, чым у месячны тэрмін. Выраз недаверу кіраўніку органа пракуратуры не дапускаецца раней, чым праз год пасля назначэння кіраўніка пракуратуры на займаемую пасаду або папярэдняга разгляду пытання аб выказванні яму недаверу, які не набраў неабходнай большасці галасоў. Галасаванне па пытанні выказвання недаверу кіраўніку пракуратуры з'яўляецца таемным.

8. Парадак дня сходу пракурораў фарміруецца кіраўніком адпаведнай пракуратуры або ініцыятыўнай групай. Кожны пракурор гэтай пракуратуры, які прысутнічае на сходзе пракурораў, можа ініцыяваць уключэнне ў парадак дня таго ці іншага пытання, якое адносіцца да паўнамоцтваў сходу пракурораў. Пытанне можа быць уключана ў парадак дня сходу па рашэнні кіраўніка пракуратуры або не менш як трэці пракурораў, якія прысутнічаюць на сходзе пракурораў.

9. Сход пракурораў прымае рашэнне большасцю галасоў пракурораў, якія прысутнічаюць на сходзе, адкрытым галасаваннем, калі гэты Закон не прадугледжвае іншае, або сходам не будзе прынята рашэнне аб правядзенні тайнага галасавання.

10. Выкананне рашэнняў сходу пракурораў па даручэнні сходу ўскладаецца на кіраўніка адпаведнай пракуратуры або яго першага намесніка, намесніка, а ў выпадку, прадугледжаным часткай 7 гэтага артыкула, на Генеральнага пракурора.

Артыкул 29. Асамблея пракурораў

1. Вышэйшым органам пракурорскага самакіравання з'яўляецца Асамблея пракурораў.

2. Асамблея пракурораў:

- 1) заслухоўвае справаздачу Генеральнага пракурора аб дзейнасці пракуратуры, стане фінансавання і арганізацыйнага забеспячэння дзейнасці пракуратуры;
- 2) заслухоўвае справаздачу Сойму пракурораў аб выкананні задач органаў пракурорскага самакіравання;
- 3) прызначае членаў Сойма пракурораў і адклікае іх з пасадаў у выпадках, устаноўленых гэтым Законам;
- 4) зацвярджае Кодэкс пракурорскай этыкі;
- 5) звяртаецца да Генеральнага пракурора, органаў дзяржаўнай улады і органаў мясцовага самакіравання, грамадскіх арганізацый і іншых юрыдычных асоб, міжнародных арганізацый з прапановамі па пытаннях забеспячэння дзейнасці органаў пракуратуры;
- 6) разглядае іншыя пытанні пракурорскага самакіравання і ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы ў адпаведнасці з гэтым Законам.

3. Па выніках заслухоўвання справаздачы Генеральнага пракурора Асамблея пракурораў можа выказаць яму недавер не менш як дзвюма трэцімі галасоў прысутных, наступствам якога з'яўляецца звальненне Генеральнага пракурора з пасады Соймам Рэспублікі Беларусь не пазней, чым у месячны тэрмін. Выраз недаверу Генеральнаму пракурору не дапускаецца раней, чым праз год пасля прызначэння яго на займаемую пасаду або папярэдняга разгляду пытання аб выказванні яму недаверу, які не набраў большасці галасоў. Галасаванне па пытанні выказвання недаверу Генеральнаму пракурору з'яўляецца таемным.

4. Асамблея пракурораў прымае па пытаннях, якія адносяцца да яе кампетэнцыі, рашэнні, абавязковыя для Сойму пракурораў, сходаў пракурораў і любых пракурораў.

Артыкул 30. Парадак склікання Асамблеі пракурораў

1. Чарговая Асамблея пракурораў склікаецца Соймам пракурораў раз на два гады. Пазачарговая Асамблея пракурораў можа быць склікана па рашэнні Сойма пракурораў.

2. Сойм пракурораў складае папярэдні пералік пытанняў, якія выносяцца на абмеркаванне Асамблеі пракурораў, рыхтуе праект рэгламенту і вызначае дату і месца яго правядзення.

3. Інфармацыя аб скліканні Асамблеі пракурораў, уключаючы дату і месца яго правядзення, а таксама пытанні, якія выносяцца на яго разгляд, размяшчаецца на афіцыйным вэб-сайце Сойма пракурораў, агульнадзяржаўных сродках масавай інфармацыі і накіроўваецца кіраўнікам органаў пракуратур не пазней, чым за трыццаць дзён да даты Асамблеі, а для пазачарговай даты – не пазней, чым за пятнаццаць дзён да такой даты.

4. На Асамблею пракурораў, акрамя дэлегатаў, могуць быць запрошаны іншыя грамадзяне. Удзел у Асамблеі пракурораў яе дэлегатаў, чальцоў Сойму

пракурораў, а таксама Генеральнага пракурора не патрабуе асобнага запрашэння.

Артыкул 31. Абранне дэлегатаў на Асамблею пракурораў.

1. Дэлегатаў на Асамблею пракурораў абіраюць:

1) сход пракурораў Генеральнай пракуратуры - дзесяць пракурораў Генеральнай пракуратуры, а ў выпадку стварэння ў структуры Генеральнай пракуратуры галоўных спецыялізаваных пракуратур - таксама па адным пракуроры ад кожнай такой пракуратуры;

2) сходы пракурораў павятовых пракуратур, прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур - па тры пракуроры ад кожнай павятовай, прыраўнанай да яе пракуратуры;

3) сходы пракурораў акруговых пракуратур, прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур - па два пракуроры ад кожнай акруговай, прыраўнанай да яе пракуратуры.

2. Дэлегаты на Асамблею пракурораў абіраюцца шляхам тайнага галасавання простаю большасцю галасоў са свабодна вылучаных альтэрнатыўных кандыдатаў.

3. Не могуць быць абраныя дэлегатамі на Асамблею пракурораў кіраўнік пракуратуры, яго першы намеснік і намеснікі.

4. Кіраўнік адпаведнай пракуратуры накіроўвае Сойму пракурораў спіс выбраных ад пракуратуры дэлегатаў не пазней, чым за пятнаццаць дзён да даты сходу, а для пазачарговага сходу - не пазней як за пяць дзён да такой даты.

Артыкул 32. Парадак правядзення Асамблеі пракурораў

1. Асамблея пракурораў з'яўляецца паўнамоцнай пры ўмове прысутнасці на ёй не менш як дзвюх трэцяў ад агульнай колькасці выбраных дэлегатаў.

2. Асамблею пракурораў адкрывае старшыня Сойма пракурораў, а пры яго адсутнасці - намеснік старшыні або сакратар Сойма пракурораў.

3. Асамблея пракурораў выбірае шляхам тайнага галасавання прэзідыум сходу ў складзе пяці пракурораў, які арганізуе работу сходу.

4. Асамблея пракурораў абмяркоўвае і зацвярджае парадак дня і рэгламент працы сходу, выбірае падліковую камісію, сакратарыят і іншыя працоўныя органы сходу.

Прапановы па ўнясенні пытанняў у парадак дня, аб кандыдатурах членаў прэзідыума, падліковай камісіі, сакратарыята і іншых рабочых органаў Асамблеі можа выказаць кожны дэлегат, які прысутнічае на Асамблеі. Пытанне можа быць уключана ў павестку дня Асамблеі па рашэнні прэзідыума ці не менш як трэці пракурораў, прысутных на Асамблеі.

5. Рашэнні Асамблеі пракурораў прымаюцца большасцю галасоў ад агульнай колькасці выбраных дэлегатаў. Рашэнні па пытаннях, указаных у пункце 3 часткі другой і часткі трэцяй артыкула 29 гэтага Закона, прымаюцца шляхам тайнага галасавання.

6. Іншыя пытанні парадку правядзення Асамблеі пракурораў рэгулююцца рэгламентам, які прымае Асамблея.

ГЛАВА VI. Сойм пракурораў

Артыкул 33. Сойм пракурораў

1. У перыяд паміж Асамблеямі пракурораў вышэйшым органам пракурорскага самакіравання з'яўляецца Сойм пракурораў.

2. Сойм пракурораў:

1) ажыццяўляе кантроль за выкананнем рашэнняў органаў пракурорскага самакіравання;

2) арганізуе ў межах сваёй кампетэнцыі прыняцце мер па забеспячэнні дзейнасці пракуратуры;

3) разглядае пытанні прававой абароны пракурораў, сацыяльнай абароны пракурораў і членаў іх сем'яў і прымае адпаведныя рашэнні па гэтых пытаннях;

4) разглядае звароты пракурораў і іншых асоб аб пагрозе незалежнасці пракурораў, прымае па выніках разгляду адпаведныя меры;

5) звяртаецца да Генеральнага пракурора, органаў дзяржаўнай улады і органаў мясцовага самакіравання, грамадскім арганізацыям і іншым юрыдычным асобам, міжнародным арганізацыям з прапановамі па пытаннях забеспячэння дзейнасці органаў пракуратуры;

6) уносіць рэкамендацыі Генеральнаму пракурору па пытаннях штатнай колькасці таго ці іншага органа пракуратуры, фарміруе кадравы рэзерв пракуратуры;

7) праводзіць адбор кандыдатаў на пасаду пракурора ва ўстаноўленым гэтым Законам парадку;

8) удзельнічае ў пераводзе пракурораў з аднаго органа пракуратуры ў іншы;

9) ажыццяўляе дысцыплінарную вытворчасць у адносінах да пракурораў;

10) уносіць Генеральнаму пракурору рэкамендацыі аб прызначэнні і звальненні пракурораў з адміністрацыйных пасадаў у выпадках, прадугледжаных гэтым Законам;

11) арганізуе конкурс на пасаду Генеральнага пракурора, уносіць Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь кандыдатуры на пасаду Генеральнага пракурора;

12) зацвярджае нарматывы кадравага, фінансавага, матэрыяльна-тэхнічнага і іншага забеспячэння органаў пракуратуры;

13) зацвярджае навучальныя праграмы для пракурораў і кандыдатаў на пасаду пракурора, праграмы па павышэнні кваліфікацыі пракурораў і іншых работнікаў органаў пракуратуры;

14) зацвярджае сістэму рэйтынгавай ацэнкі пракурораў;

15) ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя законам.

3. Сойм пракурораў для ажыццяўлення сваіх паўнамоцтваў мае права знаёміцца з дакументамі, атрымліваць іх копіі, апытваць пракурораў і іншых асоб, атрымліваць па пісьмовым запыце ад органаў дзяржаўнай улады, органаў мясцовага самакіравання, іх службовых асоб, арганізацый незалежна ад формы ўласнасці, грамадзян неабходную інфармацыю.

Орган дзяржаўнай улады, орган мясцовага самакіравання, іх службовыя асобы, кіраўнікі арганізацый незалежна ад формы ўласнасці, грамадзяне, якім накіраваны запыт Сойма пракурораў, абавязаны на працягу дзесяці дзён з дня яго атрымання прадаставіць адпаведную інфармацыю. У выпадку неабходнасці, названы тэрмін можа быць працягнены да 30 дзён, аб чым Сойм пракурораў паведамляе непасрэдна ў запыце.

4. Сойм пракурораў у сувязі з рэалізацыяй вызначаных законам паўнамоцтваў ажыццяўляе міжнароднае супрацоўніцтва, у тым ліку ўзаемадзейнічае з міжнароднымі арганізацыямі, органамі пракурорскага самакіравання замежных дзяржаў.

5. Сойм пракурораў можа прыцягваць для выканання дапаможных і кансультацыйных функцый арганізацыі, пракурораў, адвакатаў, вучоных і іншых спецыялістаў з іх згоды.

6. Парадак работы Сойму пракурораў вызначаецца палажэннем, прынятым Асамблеяй пракурораў.

Артыкул 34. Склад Сойма пракурораў

1. У склад Сойма пракурораў уваходзяць пятнаццаць чалавек, з якіх:

1) тры прадстаўнікі (пракуроры) ад Генеральнай пракуратуры;

2) чатыры прадстаўнікі (пракуроры) ад павятовых пракуратур;

3) пяць прадстаўнікоў (пракурораў) ад акруговых пракуратур;

4) два прадстаўнікі (навукоўцы), прызначаныя з'ездам прадстаўнікоў юрыдычных ВНУ і навуковых устаноў;

5) адзін прадстаўнік, прызначаны Соймам Рэспублікі Беларусь.

2. Сойм пракурораў з'яўляецца паўнамоцным пры ўмове прызначэння ў яго склад не менш як дзесяці чальцоў.

3. Чальцом Сойму пракурораў можа быць грамадзянін Рэспублікі Беларусь, не маладзейшы за трыццаць і не старэйшы за шэсцьдзесят пяць гадоў, які мае вышэйшую юрыдычную адукацыю, досвед працы ў сферы права не менш як дзесяць гадоў, а таксама бездакорную дзелавую рэпутацыю. Члены Сойму пракурораў з ліку пракурораў павінны мець не менш за пяць гадоў досведу працы на пасадзе пракурора.

Чальцом Сойма пракурораў не можа быць прызначаны грамадзянін, які не адпавядае патрабаванням да пракурораў, вызначаных гэтым Законом, дэпутат, прадстаўнік органа выканаўчай улады, суддзя, супрацоўнік праваахоўнага органа або органа дзяржаўнага нагляду (кантролю), пракурор, які знаходзіцца на адміністрацыйнай пасадзе, а таксама больш за аднаго чалавека з ліку навуковых і навукова-педагагічных працаўнікоў той жа самай установы адукацыі ці навуковай установы.

4. Тэрмін паўнамоцтваў чальца Сойма пракурораў складае чатыры гады з моманту пачатку ажыццяўлення паўнамоцтваў у складзе Сойма. Адна і тая ж асоба не можа ажыццяўляць паўнамоцтвы члена Сойма пракурораў два тэрміны запар.

Калі Сойм пракурораў можа стаць непаўнамоцным праз заканчэнне тэрміну паўнамоцтваў яго чальца, такі член Сойма пракурораў працягвае выконваць свае паўнамоцтвы да дня назначэння на яго пасаду іншай асобы, але ў любым выпадку не больш за тры месяцы з дня заканчэння тэрміну, на які такі чалец Сойма пракурораў быў прызначаны.

5. Паўнамоцтвы чальца Сойму пракурораў датэрмінова спыняюцца ў выпадках, прадугледжаных гэтым Законом у якасці падстаў для спынення паўнамоцтваў пракурора.

Таксама падставай для датэрміновага спынення паўнамоцтваў члена Сойма пракурораў з'яўляецца:

- 1) няздольнасць выконваць свае паўнамоцтвы па стане здароўя пры наяўнасці медыцынскага заключэння;
- 2) падача заявы аб датэрміновым спыненні паўнамоцтваў чальца Сойму пракурораў па ўласным жаданні;
- 3) грубае або сістэматычнае парушэнне абавязкаў чальца Сойма пракурораў, несумяшчальнае са статусам чальца Сойма пракурораў;
- 4) выяўленне абставін неадпаведнасці чальца Сойма пракурора патрабаванням, вызначаным часткай трэцяй гэтага артыкула;
- 5) сістэматычны няўдзел у працы Сойма пракурораў.

Рашэнне аб датэрміновым спыненні паўнамоцтваў чальца Сойма пракурораў пры наяўнасці адпаведных падстаў прымаецца Соймам пракурораў.

6. Чальцы Сойма пракурораў працуюць на пастаяннай аснове і на час выканання сваіх абавязкаў камандзіруюцца ў Сойм. За імі захоўваецца

папярэдняе месца працы і пасада, а ў выпадку немагчымасці такога - даецца раўназначная пасада.

Артыкул 35. Правы і абавязкі чальца Сойма пракурораў

1. Чалец Сойма пракурораў мае права:

- 1) уносіць прапановы па ўдасканаленні працы Сойма пракурораў, Сакратарыята Сойма пракурораў;
- 2) прыцягваць у адпаведнасці з Палажэннем аб Сойме пракурораў працаўнікоў Сакратарыята для падрыхтоўкі пытанняў, якія выносяцца на разгляд Сойма пракурораў;
- 3) знаёміцца з усімі матэрыяламі, якія датычацца пытанняў парадку дня пасяджэнняў Сойма пракурораў;
- 4) уносіць прапановы па праектах рашэнняў Сойма пракурораў, удзельнічаць у абмеркаванні і прыняцці рашэнняў, выказваць пісьмова асабліваю думку наконт рашэнняў Сойма пракурораў;
- 5) ініцыяваць скліканне пасяджэння Сойма пракурораў;
- 6) ажыццяўляць іншыя правы, прадугледжаныя гэтым Законам і Палажэннем аб Сойме пракурораў.

2. Чалец Сойма пракурораў абавязаны:

- 1) адказна, добрасумленна, аб'ектыўна і непрадузята ажыццяўляць свае паўнамоцтвы ў складзе Сойма пракурораў;
- 2) не выдаваць і не выкарыстоўваць у іншых мэтах, чым для выканання сваіх абавязкаў як чальца Сойма пракурораў, інфармацыю з абмежаваным доступам, якая стала яму вядома пры ажыццяўленні паўнамоцтваў у складзе Сойма пракурораў;
- 3) выконваць патрабаванні і выконваць абмежаванні і забароны, устаноўленыя гэтым Законам для пракурораў;
- 4) удзельнічаць у пасяджэннях Сойма пракурораў, у працы яго дапаможных органаў;
- 5) апавяшчаць Сойм пракурораў аб умяшанні ў яго дзейнасць на працягу пяці дзён пасля таго, як яму стала вядома аб такім умяшанні;
- 6) заяўляць самаадвод пры наяўнасці абставін, якія могуць паўплываць на яго аб'ектыўнасць і бесстароннасць пры ажыццяўленні паўнамоцтваў у складзе Сойма пракурораў;
- 7) выконваць іншыя абавязкі, вызначаныя гэтым Законам і палажэннем аб Сойме пракурораў.

3. На чальцоў Сойма пракурораў распаўсюджваюцца патрабаванні несумяшчальнасці, правілы пракурорскай этыкі, а таксама іншыя патрабаванні,

абмежаванні і забароны, усталяваныя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь для пракурораў.

4. Заработная плата і сацыяльныя гарантыі чальцоў Сойма пракурораў усталёўваюцца на ўзроўні не ніжэйшым, чым для начальніка ўпраўлення Генеральнай пракуратуры.

За чальцамі Сойма пракурораў, якія з'яўляюцца пракурорамі, захоўваюцца гарантыі сацыяльнага забеспячэння, вызначаныя заканадаўствам для пракурораў.

Выкананне абавязкаў чальца Сойма пракурораў залічваецца ў стаж работы на пасадзе пракурора (для пракурораў) або дзяржаўнай службы (для іншых чальцоў Сойма пракурораў).

Артыкул 36. Парадак працы Сойма пракурораў

1. Сойм пракурораў абірае са свайго складу з ліку пракурораў тайным галасаваннем старшыню Сойма, яго намесніка і сакратара Сойма.

2. Старшыня Сойма:

1) арганізуе працу Сойма;

2) старшынюе на пасяджэннях Сойма;

3) вызначае абавязкі намесніка;

4) прадстаўляе Сойм у адносінах з органамі дзяржаўнай улады, органамі мясцовага самакіравання, арганізацыямі, грамадзянамі, органамі іншых дзяржаў і міжнароднымі арганізацыямі.

Абавязкі старшыні Сойма пракурораў у выпадку яго адсутнасці выконвае намеснік старшыні.

3. Сакратар Сойма пракурораў кіруе працай Сакратарыята Сойма, арганізуе падрыхтоўку пасяджэнняў і нясе адказнасць за арганізацыю справаводства.

4. Для размеркавання дысцыплінарных скарг і іншых матэрыялаў паміж чальцамі Сойма пракурораў дзейнічае аўтаматызаваная сістэма справаводства. Палажэнне аб аўтаматызаванай сістэме справаводства прымаецца Соймам пракурораў.

5. Пасяджэнні Сойма пракурораў праводзяцца адкрыта і галосна, акрамя выпадкаў, устаноўленых законам. Пасяджэнне Сойма з'яўляецца паўнамоцным, калі на ім прысутнічае не менш за дзесяць чальцоў Сойма пракурораў.

6. Рашэнні Сойма пракурораў прымаюцца большасцю галасоў ад яго агульнага складу, прадугледжанага гэтым Законам.

7. Рашэнні Сойма пракурораў падпісваюцца старшынствуючым і чальцамі Сойма, якія ўдзельнічалі ў пасяджэнні. Пры наяўнасці асаблівага меркавання яно прыкладаецца да рашэння Сойма. Рашэнні Сойма пракурораў публікуюцца на яго

вэб-сайце ў трохдзённы тэрмін з дня яго прыняцця, калі іншае не прадугледжана гэтым Законам.

8. Рашэнні Сойма пракурораў могуць быць абскарджаны ў судовым парадку.

Артыкул 37. Сакратарыят Сойма пракурораў

1. Сакратарыят Сойма пракурораў ажыццяўляе арганізацыйнае, інфармацыйна-аналітычнае і матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне дзейнасці Сойма пракурораў. Палажэнне аб Сакратарыяце прымаецца Соймам пракурораў.

2. Сакратарыят Сойма пракурораў:

- 1) забяспечвае падрыхтоўку пасяджэнняў Сойма пракурораў;
- 2) ажыццяўляе справаводства Сойма пракурораў, падтрымлівае працу аўтаматызаванай сістэмы справаводства;
- 3) збірае інфармацыю, дакументы, іншыя матэрыялы, неабходныя для ажыццяўлення паўнамоцтваў Сойма пракурораў;
- 4) выконвае даручэнні Старшыні, намесніка старшыні Сойма пракурораў;
- 5) ажыццяўляе іншыя абавязкі, вызначаныя Палажэннем аб Сакратарыяце.

3. Кіраўніцтва дзейнасцю Сакратарыята ажыццяўляе Сакратар Сойма пракурораў, які ўпаўнаважаны прызначаць на пасады і звальняць супрацоўнікаў Сакратарыята, прымяняць да іх заахвочванні і меры дысцыплінарнага ўздзеяння, а таксама ажыццяўляць іншыя паўнамоцтвы працадаўцы. Сакратар Сойма пракурораў па пытаннях дзейнасці Сакратарыята падсправаздачны і падкантрольны Сойму пракурораў.

4. Штатная колькасць і структура Сакратарыята вызначаецца Соймам пракурораў па прапанове Сакратара Сойма ў рамках бюджэтнага фінансавання дзейнасці Сойма пракурораў.

5. Прававы статус супрацоўнікаў Сакратарыята Сойма пракурораў, з улікам асаблівасцей, прадугледжаных гэтым Законам, вызначаецца заканадаўствам аб дзяржаўнай службе і/або заканадаўствам аб працы.

6. У склад Сакратарыята Сойма пракурораў уваходзяць памочнікі чальцоў Сойма пракурораў у колькасці не больш за два на кожнага чальца Сойма. Памочнік чальца Сойма пракурораў падсправаздачны толькі чальцу Сойма, дзейнічае па яго даручэнні і забяспечвае выкананне такім чальцом Сойма пракурораў яго паўнамоцтваў.

Памочнік чальца Сойма пракурораў з'яўляецца дзяржаўным служачым, які прызначаецца на пасаду і звальняецца па прапанове адпаведнага чальца Сойма пракурораў.

7. Заработная плата і сацыяльныя гарантыі супрацоўнікаў Сакратарыята Сойма пракурораў усталёўваюцца на ўзроўні не ніжэйшым, чым для супрацоўнікаў апарата Генеральнай пракуратуры.

РАЗДЗЕЛ III. ПРАВАВЫ СТАТУС ПРАКУРОРА

ГЛАВА VII. ПРАВЫ І АБАВЯЗКІ ПРАКУРОРА

Артыкул 38. Агульныя правы і абавязкі пракурора

1. Пракурор мае права ўдзельнічаць у органах самакіравання пракуратуры.
2. Пракуроры маюць права ўступаць у прафесійныя саюзы, засноўваць грамадскія арганізацыі і ўдзельнічаць у іх з мэтай абароны сваіх правоў і інтарэсаў, павышэння свайго прафесійнага ўзроўню.
3. Пракурор абавязаны:
 - 1) дзейнічаць толькі на падставе, у межах і спосабамі, якія прадугледжаны Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і заканадаўчымі актамі;
 - 2) праяўляць павагу да грамадзян пры ажыццяўленні сваіх паўнамоцтваў;
 - 3) не разгалашваць звесткі, якія складаюць ахоўваемую законам таямніцу;
 - 4) удасканальваць свой прафесійны ўзровень і кваліфікацыю;
 - 5) выконваць правілы пракурорскай этыкі.

Артыкул 39. Патрабаванні адносна несумяшчальнасці

1. Знаходжанне на пасадзе пракурора несумяшчальнае са знаходжаннем на пасадзе ў любым органе дзяржаўнай улады, іншым дзяржаўным органе або ўстанове, органе мясцовага самакіравання і з прадстаўнічым мандатам на дзяржаўных выбарных пасадах.
2. Пасада пракурора несумяшчальная з заняткам прама або праз трэціх асоб прадпрымальніцкай дзейнасцю, удзелам у любой форме ў дзейнасці камерцыйных арганізацый любой формы ўласнасці.
3. Пасада пракурора несумяшчальная з удзелам у выбарах службовых асоб і дэпутатаў любога ўзроўню ў якасці кандыдата.
4. Патрабаванні адносна несумяшчальнасці не распаўсюджваюцца на ўдзел пракурораў у выкладчыцкай і навуковай дзейнасці, а таксама ў дзейнасці органаў пракурорскага самакіравання, выбарных органаў рэлігійных і грамадскіх арганізацый, якія абараняюць іх прафесійныя правы.

Артыкул 40. Забароны

1. У працэсе выканання сваіх службовых абавязкаў пракурор абавязаны пазбягаць любога канфлікту інтарэсаў, а ў выпадку ўзнікнення такога дзейнічаць у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь "Аб барацьбе з карупцыяй".

2. Пракурор не можа належаць да палітычнай партыі, ці арганізацыі, якая мае палітычныя мэты, удзельнічаць у мерапрыемствах палітычнага характару, забастоўках, займацца палітычнай дзейнасцю, выказваць ці іншым чынам публічна праяўляць свае палітычныя перакананні.

3. Пракурор не мае права:

1) удзельнічаць у расследаванні або разглядзе спраў пры наяўнасці падстаў для адводу, прадугледжаных крымінальна-працэсуальным заканадаўствам;

2) рабіць публічныя заявы, якія парушаюць прынцып прэзумпцыі невінаватасці або ганьбяць гонар і годнасць грамадзян або ўплываюць на ход і вынікі крымінальнага пераследу;

3) быць інфарматарам або пазаштатным супрацоўнікам органа, які ажыццяўляе аператыўна-вышуковую дзейнасць;

4) быць арбітрам у арбітражных судах, выступаць у якасці медыятара;

5) даваць пісьмовыя ці вусныя кансультацыі па прававых пытаннях, выступаць прадстаўніком па даверанасці за выключэннем мужа/жонкі, дзяцей або бацькоў, а таксама выконваць якую-небудзь іншую дзейнасць, якая ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам адвакатам.

4. Пракурор не мае права выдаваць дзяржаўныя сакрэты і іншую таямніцу, якая ахоўваецца заканадаўствам, у тым ліку пасля спынення службы на працягу тэрміну, устаноўленага заканадаўствам.

ГЛАВА VIII. ПРЫЗНАЧЭННЕ ПРАКУРОРА НА ПАСАДУ. ПРЫПЫНЕННЕ ПАЎНАМОЦЦЯЎ ПРАКУРОРА. ВЫЗВАЛЕННЕ АД ПАСАДЫ ПРАКУРОРА

Артыкул 41. Патрабаванні да прэтэндэнтаў на пасаду пракурора

1. Пракурорам акруговай пракуратуры можа быць прызначаны грамадзянін Рэспублікі Беларусь, які мае вышэйшую юрыдычную адукацыю, стаж працы ў галіне права не менш за два гады і які валодае дзяржаўнай мовай.

2. Пракурорам павятовай пракуратуры можа быць прызначана асоба, якая мае стаж працы на пасадзе пракурора не менш за тры гады і адпавядае патрабаванням да пракурораў павятовых пракуратур, вызначаным Соймам пракурораў.

3. Пракурорам Генеральнай пракуратуры можа быць прызначана асоба, якая мае стаж працы на пасадзе пракурора не менш за пяць гадоў і адпавядае патрабаванням да пракурораў Генеральнай пракуратуры, вызначаным Соймам пракурораў.

4. Не можа быць прызначана на пасаду пракурора асоба, якая:

- 1) прызнана судом абмежавана дзеездольнай або недзеездольнай;
- 2) мае захворванне, якое ўваходзіць у вызначаны Урадам Рэспублікі Беларусь пералік захворванняў, якія перашкаджаюць выкананню службовых абавязкаў на грамадзянскай службе і працы з дзяржаўнымі сакрэтамі;
- 3) мае нязнятую або непагашаную судзімасць або на якую на працягу папярэдніх трох гадоў накладалася адміністрацыйнае спагнанне за ўчыненне правапарушэння, звязанага з карупцыяй;
- 4) звольнена, у тым ліку з іншых органаў дзяржаўнай улады і органаў мясцовага самакіравання, па дыскрэдытуючых падставах на працягу трох гадоў з моманту звальнення.

Артыкул 42. Адбор прэтэндэнтаў на пасаду пракурора

1. Прынятае Соймам пракурораў Рэспублікі Беларусь рашэнне аб наборы прэтэндэнтаў на пасаду пракурора размяшчаецца на афіцыйным сайце Сойма пракурораў, і змяшчае выклад прадугледжаных гэтым Законам патрабаванняў, якім павінен адпавядаць прэтэндэнт на пасаду пракурора, а таксама пералік прадстаўленых дакументаў і канчатковы тэрмін іх прадстаўлення.
2. Адбор прэтэндэнтаў на пасаду пракурора ажыццяўляецца з ліку асоб, якія выказалі адпаведнае жаданне і адпавядаюць патрабаванням, устаноўленым артыкулам 41 гэтага Закона.
3. Кожны, хто адпавядае ўстаноўленым патрабаванням да прэтэндэнта на пасаду пракурора, мае права звярнуцца ў Сойм пракурораў Рэспублікі Беларусь з заявай аб удзеле ў адборы прэтэндэнтаў на пасаду пракурора, пададзенай ва ўстаноўленым парадку.

Артыкул 43. Парадак адбору прэтэндэнтаў і іх прызначэнне на пасаду пракурора акруговай пракуратуры

1. Адбор кандыдатаў і іх прызначэнне на пасаду пракурора ажыццяўляецца ў парадку, вызначаным гэтым Законам, і ўключае:
 - 1) прадстаўленне асобамі, якія выказалі жаданне стаць пракурорам, адпаведнай заявы і дакументаў, вызначаных гэтым Законам;
 - 2) ажыццяўленне на аснове пададзеных прэтэндэнтамі на пасаду пракурора дакументаў праверкі адпаведнасці асоб патрабаванням, устаноўленым да прэтэндэнта на пасаду пракурора;
 - 3) праходжанне асобамі, якія адпавядаюць устаноўленым патрабаванням да прэтэндэнта на пасаду пракурора, кваліфікацыйнага іспыту, і вызначэнне яго вынікаў;
 - 4) арганізацыю спецыяльнай праверкі прэтэндэнтаў, якія паспяхова здалі кваліфікацыйны экзамен;
 - 5) правядзенне сумоўя і вызначэнне яго вынікаў;

- 6) залічэнне іх у рэзерв кандыдатамі на замяшчэнне вакантных пасада пракурораў;
- 7) праходжанне першаснай прафесійнай падрыхтоўкі ў Вышэйшай школе правасуддзя Рэспублікі Беларусь;
- 8) абвясчэнне пры адкрыцці вакантных пасада пракурораў конкурсу на заняцце такіх пасада сярод кандыдатаў, якія знаходзяцца ў рэзерве і прайшлі першасную прафесійную падрыхтоўку;
- 9) правядзенне конкурсу на заняцце вакантных пасада пракурораў на аснове рэйтынгу кандыдатаў;
- 10) накіраванне прадстаўлення Генеральнаму пракурору аб прызначэнні кандыдата на пасаду пракурора;
- 11) прызначэнне асобы на пасаду пракурора;
- 12) прыняцце прысягі пракурора.

Артыкул 44. Прадстаўленне дакументаў прэтэндэнтам на пасаду пракурора

1. Для ўдзелу ў адборы прэтэндэнтаў на пасаду пракурора асоба падае:

- 1) заяву аб удзеле ў адборы прэтэндэнтаў на пасаду пракурора;
- 2) копію пашпарта грамадзяніна Рэспублікі Беларусь;
- 3) анкету прэтэндэнта на пасаду пракурора і аўтабіяграфію;
- 4) копію дакументаў аб адукацыі, аб наяўнасці навуковай ступені, навуковага звання;
- 5) копію працоўнай кніжкі (пры наяўнасці);
- 6) медыцынскую даведку аб стане здароўя па форме, зацверджанай Міністэрствам аховы здароўя;
- 7) копію ваеннага білета (для ваеннаслужачых або ваеннаабавязаных);
- 8) сертыфікат, які пацвярджае веданне дзяржаўнай мовы на належным узроўні;
- 9) згоду на збор, захоўванне і выкарыстанне інфармацыі аб ім;
- 10) копію дэкларацыі асобы, упаўнаважанай на выкананне функцый дзяржавы або мясцовага самакіравання, за мінулы год, прадстаўленай у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь "Аб прадухіленні карупцыі";
- 12) дэкларацыю аб добрапрыстойнасці і роднасных сувязях.

Форма і змест дакументаў прэтэндэнта на пасаду пракурора зацвярджаюцца Соймам пракурораў і размяшчаюцца на афіцыйным вэб-сайце Сойма.

2. Прыём дакументаў заканчваецца ў дзень, вызначаны ў аб'яве.

3. Да ўдзелу ў адборы прэтэндэнтаў на пасаду пракурора дапускаюцца грамадзяне, якія падалі ўсе неабходныя дакументы і адпавядаюць патрабаванням, устаноўленым артыкула 41 гэтага Закона.

Артыкул 45. Кваліфікацыйны экзамен

1. Кваліфікацыйны экзамен праводзіцца з мэтай праверкі ўзроўню тэарэтычных ведаў у галіне права, еўрапейскіх стандартаў у галіне абароны правоў чалавека, кагнітыўных здольнасцей прэтэндэнтаў, іх псіхалагічнай гатоўнасці да работы ў пракуратуры.

2. Сойм пракурораў паведамляе прэтэндэнтам, дапушчаным да кваліфікацыйнага экзамену, пра дату, час і месца яго правядзення не пазней чым за сем дзён да вызначанай даты.

3. Лічыцца, што прэтэндэнт, які набраў 60 і больш адсоткаў максімальна магчымага бала, паспяхова здаў кваліфікацыйны экзамен.

4. Палажэнне аб парадку здачы кваліфікацыйнага экзамену і методыка ацэнкі зацвярджаюцца Соймам пракурораў.

5. Вынікі кваліфікацыйнага экзамену сапраўдныя на працягу трох гадоў. У гэты тэрмін не ўключаюцца перыяды праходжання кандыдатам на пасаду пракурора першаснай прафесійнай падрыхтоўкі і стажыроўкі на пасадзе пракурора, а таксама знаходжання на часова вакантнай пасадзе пракурора.

6. Асоба, якая не здала кваліфікацыйны экзамен, можа быць дапушчана да здачы экзамену паўторна не раней як праз год.

7. Сойм пракурораў вызначае рэйтынг прэтэндэнтаў на пасаду пракурора ў адпаведнасці з колькасцю балаў, набраных па выніках здачы кваліфікацыйнага экзамену.

8. Інфармацыя аб выніках кваліфікацыйнага экзамену і месца прэтэндэнта на пасаду пракурора ў рэйтынгу з'яўляецца агульнадаступнай і размяшчаецца на афіцыйным сайце Сойма пракурораў.

Артыкул 46. Спецыяльная праверка прэтэндэнта на пасаду пракурора

1. Сойм пракурораў арганізуе спецыяльную праверку прэтэндэнтаў на пасаду пракурора, якія паспяхова здалі кваліфікацыйны экзамен. Звесткі аб асобах, якія падлягаюць спецыяльнай праверцы, а таксама парадак яе ажыццяўлення вызначаюцца Законам Рэспублікі Беларусь "Аб прадухіленні карупцыі".

2. Грамадскія арганізацыі і грамадзяне могуць падаваць у Сойм пракурораў інфармацыю аб добрапрыстойнасці прэтэндэнтаў на пасаду пракурора на працягу аднаго месяца з дня афіцыйнага апублікавання спісу кандыдатаў, якія паспяхова здалі кваліфікацыйны экзамен.

3. У выпадку атрымання інфармацыі, якая можа сведчыць аб нядобрапрыстойнасці прэтэндэнта на пасаду пракурора, Сойм пракурораў разглядае яе падчас сумоўя. Прэтэндэнт на пасаду пракурора мае права

азнаёміцца з такой інфармацыяй і прадставіць адпаведныя пісьмовыя тлумачэнні і дакументы, якія іх пацвярджаюць.

Артыкул 47. Гутарка з прэтэндэнтам на пасаду пракурора

1. Сойм пракурораў праводзіць з прэтэндэнтамі на пасаду пракурора, якія прайшлі спецыяльную праверку, сумоўе з мэтай устанаўлення іх адпаведнасці дзелавым (прафесійным) і маральным якасцям пракурора.

У сумоўе ўваходзіць кола пытанняў, якія датычацца тэарэтычных ведаў, прафесійнага вопыту, захавання ім прафесійнай этыкі і добрапрыстойнасці.

2. Гутарка праводзіцца Соймам пракурораў згодна з зацверджаным графікам. Чарговасць праходжання прэтэндэнтамі сумоўя вызначаецца згодна з рэйтыгам прэтэндэнтаў.

Інфармацыя аб правядзенні сумоўя абнародуецца на вэб-сайце Сойму пракурораў не менш чым за сем каляндарных дзён да яго правядзення.

3. Па выніках гутаркі Сойм пракурораў ацэньвае прэтэндэнтаў па наступных крытэрыях:

- 1) дзелавыя (прафесійныя) якасці;
- 2) маральныя якасці.

Сойм пракурораў павінен устанавіць адпаведнасць прэтэндэнта кожнаму з названых крытэрыяў па-за разумнымі сумневамі.

4. Па выніках гутаркі Сойм пракурораў можа прыняць адно з наступных рашэнняў:

- 1) аб адпаведнасці прэтэндэнта дзелавым (прафесійным) і маральным якасцям пракурора і залічэнні ў рэзерв на замяшчэнне вакантных пасадаў пракурораў;
- 2) аб неадпаведнасці прэтэндэнта дзелавым (прафесійным) і маральным якасцям пракурора і адмове ў залічэнні ў рэзерв на замяшчэнне вакантных пасадаў пракурораў.

5. Прэтэндэнты, у адносінах да якіх Сойм пракурораў прыняў рашэнне, прадугледжанае пунктам 1 часткі чацвёртай гэтага артыкула, накіроўваюцца Соймам пракурораў на праходжанне першаснай прафесійнай падрыхтоўкі ў Вышэйшай школе правасуддзя Рэспублікі Беларусь у парадку, прадугледжаным артыкулам 62 гэтага Закона.

6. Прэтэндэнты, у адносінах да якіх Сойм пракурораў прыняў рашэнне, прадугледжанае пунктам 2 часткі чацвёртай гэтага артыкула, спыняюць удзел у адборы на замяшчэнне вакантнай пасады пракурора, і могуць удзельнічаць у ім паўторна не раней, чым праз два гады. Рашэнне Сойма пракурораў аб адмове ў залічэнні ў рэзерв на замяшчэнне вакантных пасадаў пракурораў можа быць абскарджана ў суд.

Артыкул 48. Правядзенне конкурсу на заняцце вакантнай пасады

1. Аб правядзенні конкурсу на заняцце вакантнай пасады пракурора Сойм пракурораў размяшчае адпаведную інфармацыю на сваім афіцыйным сайце не пазней чым за 10 дзён да правядзення конкурсу.
2. У аб'яве аб правядзенні конкурсу ўказваюцца орган пракуратуры, дзе ёсць вакантная пасада пракурора, колькасць такіх пасадаў і тэрмін, на працягу якога кандыдаты могуць падаць заяву аб удзеле ў конкурсе.
3. Кандыдат на пасаду пракурора, які знаходзіцца ў рэзерве і паспяхова прайшоў першасную прафесійную падрыхтоўку, можа падаць пісьмовую заяву з указаннем пракуратуры, у якой кандыдат жадае заняць вакантную пасаду пракурора.
4. Сойм пракурораў праводзіць конкурс на заняцце вакантных пасадаў пракурора на падставе рэйтынгу кандыдатаў. Пры наяўнасці ў кандыдатаў роўнасці балаў рашэнне аб прызначэнні прымаецца Соймам пракурораў зыходзячы з іх вопыту работы, дзелавых (прафесійных) і маральных якасцей.
5. Па выніках конкурсу Сойм пракурораў накіроўвае Генеральнаму пракурору прадстаўленне аб назначэнні кандыдата на пасаду пракурора, а для кандыдатаў, якія не маюць вопыту практычнай работы на пасадзе пракурора (у тым ліку часова вакантнай) з праходжаннем стажыроўкі.

Артыкул 49. Прызначэнне на пасаду пракурора

1. Генеральны пракурор сваім загадам прызначае кандыдата на пасаду пракурора не пазней за 15 дзён з дня атрымання прадстаўлення Сойму пракурораў.
2. Кандыдаты, якія не маюць вопыту практычнай работы на пасадзе пракурора (у тым ліку часова вакантнай) у парадку, прадугледжаным часткай першай гэтага артыкула, прызначаюцца на пасаду пракурора з праходжаннем стажыроўкі ў парадку, прадугледжаным артыкулам 63 гэтага Закона.

Артыкул 50. Прысяга пракурора

1. Асоба, прызначаная на пасаду пракурора, надзяляецца паўнамоцтвамі пасля прынясення Прысягі пракурора наступнага зместу:

"Я, (прозвішча, імя, імя па бацьку), уступаючы на пасаду пракурора, прысвячаю сваю дзейнасць служэнню народу Беларусі і ўрачыста клянуся:

няўхільна выконваць Канстытуцыю і законы Рэспублікі Беларусь; садзейнічаць зацвярджэнню вяршэнства права, законнасці і правапарадку; абараняць правы і свабоды чалавека і грамадзяніна, інтарэсы грамадства і дзяржавы; пастаянна ўдасканалюць сваё прафесійнае майстэрства, быць прынцыповым, справядлівым, добрасумленным і неперадузятым выконваць свае абавязкі, з годнасцю несці высокае званне пракурора".

2. Тэкст прысягі падпісваецца пракурорам і захоўваецца ў яго асабістай справе.

3. Парадак прынясення Прысягі вызначаецца Генеральным пракурорам.

Артыкул 51. Парадак прызначэння пракурора на часова вакантную пасаду

1. Сойм пракурораў пры наяўнасці часова вакантных пасадаў пракурораў у органе пракуратуры (у сувязі з працяглай часовай непрацаздольнасцю, водпускам па догляду дзіцяці да дасягнення ім трохгадовага ўзросту, камандзіроўкай для ўдзелу ў працы іншых органаў на пастаяннай аснове і іншых падставах) абвешчае конкурс на заняцце такіх пасадаў сярод асобаў, якія паспяхова прайшлі першасную прафесійную падрыхтоўку.

Конкурс праводзіцца ў адпаведнасці з артыкулам 48 гэтага Закона з улікам асаблівасцей, прадугледжаных гэтым артыкулам.

2. У аб'яве аб конкурсе адзначаецца, што пасада пракурора, на якую абвешчаны конкурс, часова вакантная і ў выпадку магчымасці ўказваецца тэрмін, на працягу якога асоба можа займаць гэту пасаду.

3. У выпадку звальнення або пераводу на іншую пасаду пракурора, які займае адпаведную пасаду на пастаяннай аснове, пракурор, які займае часова вакантную пасаду, прызначаецца на яе на пастаяннай аснове.

4. У выпадку вяртання на працу пракурора, які займае адпаведную пасаду на пастаяннай аснове, пракурор, які займае часова вакантную пасаду, можа быць пераведзены на іншую часова вакантную пасаду ў тым жа самым органе пракуратуры або на раўназначную часова вакантную пасаду ў іншай акруговай пракуратуры. У іншым выпадку такі пракурор вызваецца ад пасады і залічваецца ў рэзерв на замяшчэнне вакантных пасадаў пракурораў.

Артыкул 52. Парадак пераводу пракурора на пасаду ў іншы орган пракуратуры

1. Пракурор можа быць пераведзены з яго згоды ў іншы орган пракуратуры, у тым ліку вышэйшага ўзроўню, на вакантную ці часова вакантную пасаду.

2. Пераводы ў орган пракуратуры вышэйшага ўзроўню, у спецыялізаваную пракуратуру, а таксама ў акруговыя пракуратуры павятовых цэнтраў ажыццяўляюцца па выніках конкурсу, які праводзіцца Соймам пракурораў. Конкурс павінен уключаць у сябе ацэнку прафесійнага ўзроўню, дзелавых (прафесійных) і маральных якасцей пракурора і праверку яго гатоўнасці да ажыццяўлення паўнамоцтваў у іншым органе пракуратуры, у тым ліку вышэйшага ўзроўню.

Умовай удзелу пракурора ў конкурсе з'яўляецца падача ім заявы аб пераводзе, а таксама наяўнасць адпаведнага стажу працы на пасадзе пракурора, прадугледжанага часткамі другой і трэцяй артыкула 41 гэтага Закона.

Парадак правядзення конкурсу вызначаецца Соймам пракурораў.

3. У іншых выпадках перавод пракурора ажыццяўляецца: у межах аднаго павета або горада Мінска - па рашэнні пракурора павета, пракурора горада Мінска;

паміж органамі пракуратуры, размешчанымі ў розных паветах або спецыялізаванымі пракуратурамі, а таксама ў адносінах да пракурораў Генеральнай пракуратуры - па рашэнні Генеральнага пракурора.

Артыкул 53. Парадак прызначэння пракурора на адміністрацыйную пасаду

1. Адміністрацыйнымі пасадамі ў Генеральнай пракуратуры, паветавых і акруговых пракуратурах, якія займаюць выключна пракуроры, з'яўляюцца пасады:

- 1) Генеральнага пракурора;
- 2) першага намесніка Генеральнага пракурора;
- 3) намесніка Генеральнага пракурора;
- 4) кіраўніка падраздзялення Генеральнай пракуратуры;
- 5) намесніка кіраўніка падраздзялення Генеральнай пракуратуры;
- 6) пракурора павета, пракурора горада Мінска і кіраўнікоў прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур;
- 7) першага намесніка пракурораў павета, горада Мінска і першых намеснікаў кіраўнікоў прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур;
- 8) намеснікаў пракурораў павета, горада Мінска і намеснікаў кіраўнікоў прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур;
- 9) кіраўніка падраздзялення павятовай пракуратуры, пракуратуры горада Мінска і кіраўнікоў падраздзяленняў прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур;
- 10) намесніка кіраўніка падраздзялення павятовай пракуратуры, пракуратуры горада Мінска і намеснікаў кіраўнікоў падраздзяленняў прыраўнаных да іх спецыялізаваных пракуратур;
- 11) кіраўніка акруговай пракуратуры;
- 12) першага намесніка кіраўніка акруговай пракуратуры;
- 13) намесніка кіраўніка акруговай пракуратуры.

2. Прызначэнне пракурора на адміністрацыйную пасаду, прадугледжаную пунктамі 2, 3, 6-8, 11-13 часткі першай гэтага артыкула, ажыццяўляецца Генеральным пракурорам па рэкамендацыі Сойму пракурораў Рэспублікі Беларусь.

Прызначэнне пракурора на адміністрацыйную пасаду, прадугледжаную пунктамі 4 і 5 часткі першай гэтага артыкула, ажыццяўляецца Генеральным пракурорам.

Прызначэнне пракурора на адміністрацыйную пасаду, прадугледжаную пунктамі 9, 10 часткі першай гэтага артыкула, ажыццяўляецца Генеральным пракурорам па прадстаўленні кіраўніка павятовай пракуратуры.

Прызначэнне пракурора на адміністрацыйную пасаду, прадугледжаную пунктамі 6 і 11 часткі першай гэтага артыкула, ажыццяўляецца тэрмінам на пяць гадоў.

3. Прадастаўленне рэкамендацыі для прызначэння на адміністрацыйную пасаду Соймам пракурораў ажыццяўляецца па выніках конкурсу, парадак правядзення якога вызначаецца Соймам пракурораў. Конкурс павінен уключаць у сябе ацэнку прафесійнага ўзроўню, досведу, дзелавых (прафесійных) і маральных якасцей і арганізатарскіх здольнасцей пракурора і праверку яго гатоўнасці да ажыццяўлення паўнамоцтваў на адпаведнай адміністрацыйнай пасадзе.

4. Кандыдаты, якія не маюць досведу практычнай працы на адміністрацыйнай пасадзе (у тым ліку часова вакантнай) у парадку, прадугледжаным часткай першай гэтага артыкула, прызначаюцца на пасаду пракурора з праходжаннем стажыроўкі ў парадку, прадугледжаным артыкулам 64 гэтага Закона, за выключэннем выпадкаў часовага прызначэння пры наяўнасці неадкладнай неабходнасці. У такім выпадку падрыхтоўка павінна быць завершана на працягу шасці месяцаў з моманту прызначэння.

5. Прызначэнне на адміністрацыйную пасаду выконваецца Генеральным пракурорам не пазней за 15 дзён з моманту атрымання рэкамендацыі Сойму пракурораў.

Адмова Генеральнага пракурора ў прызначэнні на адміністрацыйную пасаду рэкамендаванага Соймам пракурораў пракурора павінна быць пісьмова матываванай. Копія адпаведнага рашэння Генеральнага пракурора накіроўваецца ў Сойм пракурораў і пракурору, якому адмоўлена ў прызначэнні на адміністрацыйную пасаду.

6. Пракурор, тэрмін паўнамоцтваў якога на адміністрацыйнай пасадзе скончыўся, можа быць паўторна рэкамендаваны Соймам пракурораў для прызначэння на гэту адміністрацыйную пасаду ў выпадку, калі адсутнічаюць абставіны, якія сведчаць аб неадпаведнасці пракурора патрабаванням, прадугледжаным часткай пятай гэтага артыкула.

7. Знаходжанне пракурора на адміністрацыйнай пасадзе ў пракуратуры не вызваляе яго ад ажыццяўлення паўнамоцтваў пракурора адпаведнай пракуратуры, прадугледжаных гэтым Законам.

Артыкул 54. Прыпыненне паўнамоцтваў пракурора

1. Паўнамоцтвы пракурора, у адносінах да якога распачата дысцыплінарная вытворчасць, могуць быць прыпынены Генеральным пракурорам па ініцыятыве або з пісьмовай згоды Сойма пракурораў. У выпадках, якія не церпяць адкладу, Генеральны пракурор можа прыпыніць паўнамоцтвы пракурора без згоды Сойма пракурораў да чарговага пасяджэння Сойма пракурораў.

2. На перыяд прыпынення паўнамоцтваў пракурора ў выпадках, прадугледжаных часткай 1 гэтага артыкула, пракурору выплачваецца службовы аклад пракурора акруговай пракуратуры.

3. Пракурор можа абскардзіць рашэнне аб прыпыненні паўнамоцтваў у суд у адпаведнасці з законам.

Артыкул 55. Прызначэнне Генеральнага пракурора

1. Генеральны пракурор напрызначаецца на пасаду Соймам Рэспублікі Беларусь па прадстаўленні Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, якое павінна быць унесена не пазней як за 30 дзён з даты адкрыцця вакансіі.

2. Тэрмін паўнамоцтваў Генеральнага пракурора складае пяць гадоў. Адна і тая ж асоба не можа займаць пасаду Генеральнага пракурора два тэрміны запар.

3. На пасаду Генеральнага пракурора можа быць прызначаны грамадзянін Рэспублікі Беларусь, які:

1) мае вышэйшую юрыдычную адукацыю і стаж працы ў галіне права не менш за дзесяць гадоў;

2) валодае дзяржаўнай мовай;

3) мае высокія дзелавыя (прафесійныя) і маральныя якасці і арганізатарскія здольнасці;

4) у адносінах да якога адсутнічаюць абставіны, прадугледжаныя часткай чацвёртай артыкула 41 гэтага Закона.

4. Парадак прадстаўлення Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь кандыдата на пасаду Генеральнага пракурора ўсталёўваецца Рэгламентам Сойму Рэспублікі Беларусь.

5. У выпадку адмовы Сойму Рэспублікі Беларусь у прызначэнні на пасаду Генеральнага пракурора Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь уносіць прадстаўленне на прызначэнне гэтага ж ці іншага кандыдата. У выпадку паўторнай адмовы Сойму Рэспублікі Беларусь у прызначэнні на пасаду Генеральнага пракурора аднаго і таго ж кандыдата, Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь уносіць прадстаўленне на прызначэнне іншага кандыдата на пасаду Генеральнага пракурора.

Артыкул 56. Парадак звальнення пракурора з адміністрацыйнай пасады

1. Звальненне пракурора з адміністрацыйнай пасады, акрамя пасады Генеральнага пракурора, ажыццяўляецца Генеральным пракурорам па наступных падставах:

1) падача пракурорам, які займае адміністрацыйную пасаду, заявы аб звальненні з адміністрацыйнай пасады па ўласным жаданні;

2) перавод на пасаду ў іншы орган пракуратуры;

3) неналежнае выкананне пракурорам, які займае адміністрацыйную пасаду, службовых абавязкаў, устаноўленых для адпаведнай адміністрацыйнай пасады;

4) заканчэння тэрміну знаходжання на адміністрацыйнай пасадзе;

5) вызвалення ад пасады пракурора або спынення паўнамоцтваў на пасадзе пракурора.

2. Наяўнасць падставы, прадугледжанай пунктам 3 часткі першай гэтага артыкула, устанаўліваецца на падставе рэкамендацыі Сойму пракурораў у парадку, устаноўленым артыкулам 84 гэтага Закона.

3. Звальненне пракурора з адміністрацыйнай пасады акрамя выпадку, прадугледжанага пунктам 5 часткі першай гэтага артыкула, не спыняе яго паўнамоцтваў пракурора.

4. Пасля звальнення пракурора з адміністрацыйнай пасады ён не пазней за 30 дзён прызначаецца на адну з вакантных пасадаў у гэтым жа органе пракуратуры або, у выпадку адсутнасці вакантных пасадаў, пераводзіцца на пасаду ў іншы орган пракуратуры з яго пісьмовай згоды. У выпадку адмовы пракурора ад прызначэння на вакантную пасаду ў адпаведным органе пракуратуры ці ад пераводу на пасаду ў іншы орган пракуратуры ў пазначаны тэрмін пракурор вызваляецца ад пасады пракурора.

Да моманту прыняцця рашэння аб прызначэнні пракурора на пасаду, пераводзе на пасаду ў іншы орган пракуратуры або вызвалення ад пасады пракурора паўнамоцтвы адпаведнага пракурора прыпыняюцца з захаваннем гарантый матэрыяльнага, сацыяльнага і бытавога забеспячэння, прадугледжаных заканадаўствам для пракурораў.

Артыкул 57. Спыненне службовых адносін пракурора

1. Службовыя адносіны пракурора спыняюцца ў выпадку:

1) звальнення па ўласным жаданні;

2) дасягненні ўзросту 65 гадоў;

3) спынення грамадзянства Рэспублікі Беларусь або набыцця грамадзянства (падданства) замежнай дзяржавы;

4) наяўнасці захворвання, якое перашкаджае выкананню службовых абавязкаў, пацверджанае заключэннем урачэбна-кансультацыйнай камісіі;

5) смерці пракурора, прызнання пракурора адсутным без вестак або аб'яўлення яго памерлым у адпаведнасці з рашэннем суда;

6) нездавальняючага выніку праходжання стажыроўкі;

7) адмовы ад прынясення прысягі пракурора;

8) адмовы ад пераводу ў іншую пракуратуру або падраздзяленне пракуратуры, калі пракуратура або падраздзяленне пракуратуры, у якіх працуе пракурор, ліквідуецца або рэарганізуецца;

9) адмовы ад прызначэння на вакантную пасаду ў адпаведным органе пракуратуры або ад пераводу на пасаду ў іншы орган пракуратуры ў выпадку, прадугледжаным часткай чацвёртай артыкула 56 гэтага Закона;

10) прымянення дысцыплінарнага спагнання ў выглядзе вызвалення ад пасады пракурора;

11) неадпаведнасці пракурора займаемай пасадзе, устаноўленай у парадку, вызначаным пунктам 3 часткі 6 артыкула 66;

12) неадпаведнасці пракурора па меншай меры аднаму патрабаванню, прадугледжанаму артыкулам 41, які існаваў на момант яго прызначэння;

13) парушэння патрабаванняў аб несумяшчальнасці, прадугледжаных артыкулам 39 гэтага закона;

14) уступлення ў законную сілу судовага рашэння, якім устаноўлена вінаватасць пракурора ва ўчыненні правапарушэння, якое стварае ўмовы для карупцыі, карупцыйнага правапарушэння або злачынства.

2. Спыненне службовых адносін пракурора ажыццяўляецца загадам Генеральнага пракурора на працягу пятнаццаці рабочых дзён з моманту ўзнікнення або ўстанаўлення абставін, указаных у частцы 1 гэтага артыкула.

3. Загад Генеральнага пракурора аб спыненні службовых адносін можа быць абскарджаны ў судзе.

4. У выпадку адмены судом загада аб спыненні службовых адносін пракурор аднаўляецца на пасадзе з выплатай яму кампенсацыі за вымушаны прагул у памеры заробатнай платы, але не больш як за адзін год.

5. Спыненне паўнамоцтваў Генеральнага пракурора ажыццяўляецца пастановай Сойму Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 58. Падставы вызвалення Генеральнага пракурора ад адміністрацыйнай пасады

Генеральны пракурор вызваляецца ад адміністрацыйнай пасады Соймам Рэспублікі Беларусь:

1) у сувязі з падачай заявы аб датэрміновым спыненні паўнамоцтваў на адміністрацыйнай пасадзе па ўласным жаданні;

2) у сувязі са спыненнем яго службовых адносін на падставах, прадугледжаных пунктамі 3-5, 12-14 часткі першай артыкула 57 гэтага Закона;

3) у сувязі з выказваннем Асамблеяй пракурораў недаверу Генеральнаму пракурору;

4) у сувязі з заканчэннем тэрміна знаходжання на пасадзе Генеральнага пракурора;

5) у выпадку грубага парушэння прафесійнай этыкі або службовых абавязкаў пракурора.

ГЛАВА IX. ПРАФЕСІЙНАЯ ПАДРЫХТОЎКА ПРАКУРОРА

Артыкул 59. Мэты і прынцыпы падрыхтоўкі пракурора

1. Прафесійная падрыхтоўка пракурораў накіравана на развіццё прававых ведаў, практычных уменняў і навыкаў, а таксама этычных каштоўнасцей, якія забяспечваюць незалежнае, эфектыўнае і справядлівае ажыццяўленне паўнамоцтваў пракурора.

2. Падрыхтоўка ажыццяўляецца з улікам:

- 1) развіцця заканадаўства Рэспублікі Беларусь;
- 2) міжнародных стандартаў у сферы правасуддзя і правоў чалавека, у тым ліку Кіруючыя прынцыпы ААН па ролі пракурораў і рэкамендацыі Рады Еўропы;
- 3) задач, якія стаяць перад пракуратурай, і змен у правапрымяняльнай практыцы.

3. Падрыхтоўка пракурораў уключае тэарэтычны, практычны і этычны складнікі, якія вызначаюцца ў адпаведнасці з праграмамі, якія зацвярджаюцца Соймам пракурораў.

Артыкул 60. Формы падрыхтоўкі

Падрыхтоўка пракурораў уключае наступныя формы:

- 1) першасную прафесійную падрыхтоўку кандыдатаў на пасаду пракурора;
- 2) стажыроўку пад кіраўніцтвам настаўніка;
- 3) падрыхтоўку пры назначэнні на адміністрацыйную пасаду;
- 4) рэгулярнае павышэнне кваліфікацыі пракурораў, у тым ліку навучанне ў рамках міжнародных праграм і праектаў прававога супрацоўніцтва.

Артыкул 61. Інстытуцыйнае забеспячэнне падрыхтоўкі

1. Падрыхтоўку кандыдатаў на пасаду пракурора і павышэнне кваліфікацыі дзеючых пракурораў забяспечвае Вышэйшая школа правасуддзя Рэспублікі Беларусь на падставе дагавора з Соймам пракурораў за кошт сродкаў Пракуратуры.

2. Вышэйшая школа правасуддзя Рэспублікі Беларусь:

- 1) распрацоўвае навучальныя праграмы, якія зацвярджаюцца Соймам пракурораў;
- 2) забяспечвае выкладчыцкі склад і матэрыяльна-тэхнічную базу падрыхтоўкі;
- 3) праводзіць выніковую атэстацыю кандыдатаў на пасаду пракурора.

3. Сойм пракурораў арганізуе падбор кандыдатаў на навучанне праграм падрыхтоўкі, узаемадзейнічае з выкладчыцкімі і экспертнымі супольнасцямі, вызначае стандарты і крытэры якасці падрыхтоўкі.

4. Для павышэння кваліфікацыі пракурораў могуць прыцягвацца таксама міжнародныя і нацыянальныя арганізацыі, навуковыя і даследчыя цэнтры.

Артыкул 62. Першасная прафесійная падрыхтоўка

1. Першасная прафесійная падрыхтоўка кандыдатаў на пасаду пракурора працягласцю да двух месяцаў праводзіцца Вышэйшай школай правасуддзя з мэтай набыцця кандыдатам, якія не маюць досведу працы на пасады пракурора, неабходных ведаў для самастойнай працы.

Парадак праходжання першаснай падрыхтоўкі вызначаецца Соймам пракурораў па ўзгадненні з Вышэйшай школай правасуддзя.

2. Першасная падрыхтоўка можа быць спынена па матываваным рашэнні Сойма пракурораў у выпадку грубага або сістэматычнага парушэння кандыдатам на пасаду пракурора парадку яе праходжання.

3. Па выніках першаснай падрыхтоўкі Вышэйшая школа правасуддзя прымае рашэнне аб паспяховым або няўдалым яе праходжанні.

Пры прыняцці адпаведнага рашэння ўлічваюцца:

- 1) выкананне кандыдатам на пасаду пракурора навучальнага плана першаснай падрыхтоўкі;
- 2) вынік выніковай атэстацыі;
- 3) узровень атрыманых ведаў і ўменне іх прымяняць у практычнай дзейнасці.

Методыка ацэнкі ўзроўню атрыманых тэарэтычных ведаў вызначаецца Парадам праходжання першаснай падрыхтоўкі.

4. Кандыдат на пасаду пракурора, які паспяхова прайшоў першасную падрыхтоўку, дапускаецца да стажыроўкі.

Артыкул 63. Стажыроўка кандыдатаў на пасаду пракурора

1. Стажыроўка праводзіцца з мэтай фарміравання ў кандыдатаў на пасаду пракурора, якія не маюць вопыту работы на пасадзе пракурора, практычных уменняў і навыкаў, этычных каштоўнасцей пракурора, а таксама праверкі прафесійнай прыдатнасці кандыдата да выканання паўнамоцтваў пракурора.

2. Стажыроўка праводзіцца пад кіраўніцтвам настаўніка, вызначанага сходам пракурораў адпаведнай пракуратуры, - пракурора, які валодае стажам працы на пасадзе пракурора не менш за тры гады і бездакорнай рэпутацыяй.

3. Настаўнік забяспечвае:

- 1) індывідуальнае суправаджэнне стажора;

- 2) практычнае азнаямленне з дзейнасцю пракуратуры;
- 3) рэгулярную ацэнку прагрэсу стажора;
- 4) перадачу прававых ведаў, практычных уменняў і навыкаў, а таксама стандартаў пракурорскай этыкі.

4. Настаўнік не можа адначасова ажыццяўляць кіраўніцтва больш чым двума стажорамі. Ён мае права адмовіцца ад выканання абавязкаў настаўніка пры наяўнасці ўважлівых прычын.

5. Тэрмін стажыроўкі складае не менш за шэсць месяцаў. Тэрмін стажыроўкі можа быць прадоўжаны рашэннем Сойма пракурораў, але не больш як да аднаго года.

6. Па завяршэнні стажыроўкі настаўнік складае характарыстыку стажора з ацэнкай прафесійнага ўзроўню, этычных якасцей, самастойнасці і здольнасці да прыняцця рашэнняў, і разам са справаздачай стажора перадае яе на разгляд сходу пракурораў адпаведнай пракуратуры.

Сход пракурораў мае права рэкамендаваць Сойму пракурораў:

- 1) прызначыць стажора на пасаду пракурора;
- 2) падоўжыць стажыроўку на пэўны тэрмін;
- 3) адмовіць у прызначэнні стажора на пасаду пракурора.

Кіраўнік пракуратуры ў трохдзённы тэрмін накіроўвае ў Сойм пракурораў прадстаўленне, якое змяшчае адпаведную рэкамендацыю сходу пракурораў, характарыстыку настаўніка і справаздачу стажора.

7. На падставе вынікаў стажыроўкі Сойм пракурораў прымае рашэнне:

- 1) аб унясенні прадстаўлення аб прызначэнні кандыдата на пасаду пракурора;
- 2) аб падаўжэнні стажыроўкі на пэўны тэрмін;
- 3) аб адмове ў рэкамендацыі аб прызначэнні кандыдата на пасаду пракурора з выключэннем кандыдата з кадравага рэзерву.

8. Асоба, якая не прайшла стажыроўку, выключаецца з рэзерву і мае права паўторна ўдзельнічаць у конкурсе на пасаду пракурора не раней як праз два гады з дня прыняцця рашэння аб адмове ў рэкамендацыі.

9. Парадак праходжання стажыроўкі, крытэрыі ацэнкі кандыдатаў і патрабаванні да настаўнікаў вызначаюцца Палажэннем аб стажыроўцы пракурора, якое зацвярджаецца Соймам пракурораў.

Артыкул 64. Падрыхтоўка пры прызначэнні на адміністрацыйную пасаду

1. Падрыхтоўка пры прызначэнні на адміністрацыйную пасаду праводзіцца з мэтай фарміравання ў пракурора, які не мае досведу працы на адміністрацыйнай

пасадзе, кіраўніцкіх, арганізацыйных і камунікатыўных кампетэнцый, неабходных для эфектыўнага выканання абавязкаў кіраўніка органа пракуратуры або яго падраздзялення.

2. Падрыхтоўка ўключае:

1) курс навучання ў Вышэйшай школе правасуддзя або іншай установе па рашэнні Сойма пракурораў, на падставе праграмы, зацверджанай Соймам пракурораў, працягласцю не менш як 40 акадэмічных гадзін;

2) стажыроўку на адміністрацыйнай пасадзе працягласцю да трох месяцаў.

3. Стажыроўка на адміністрацыйнай пасадзе праводзіцца пасля завяршэння адпаведнага курса навучання, за выключэннем выпадкаў неадкладнай неабходнасці, у якіх дапускаецца сумяшчэнне стажыроўкі з курсам навучання. У такіх выпадках курс навучання павінен быць завершаны да заканчэння стажыроўкі на адміністрацыйнай пасадзе.

4. Нездавальняючая ацэнка вынікаў стажыроўкі служыць падставай для адмовы ў прызначэнні на адміністрацыйную пасаду.

5. Парадак праходжання і ацэнкі вынікаў стажыроўкі на адміністрацыйнай пасадзе вызначаецца Палажэннем, якое зацвярджаецца Соймам пракурораў.

Артыкул 65. Павышэнне кваліфікацыі пракурораў

1. Павышэнне кваліфікацыі пракурораў накіравана на пастаяннае развіццё прафесійных ведаў, уменняў, навыкаў, неабходных для эфектыўнага ажыццяўлення пракурорскай дзейнасці.

2. Павышэнне кваліфікацыі з'яўляецца абавязковым і ажыццяўляецца ў аб'ёме не менш як 40 акадэмічных гадзін на працягу кожных двух гадоў на падставе праграмы, зацверджанай Соймам пракурораў. Гэты перыяд не ўключае прыпыненне паўнамоцтваў пракурораў на падставе, прадугледжанай гэтым законам.

3. Павышэнне кваліфікацыі пракурораў праводзіцца Вышэйшай школай правасуддзя з прыцягненнем нацыянальных і міжнародных экспертаў.

4. Вынікі павышэння кваліфікацыі падлягаюць фіксацыі і ўліку пры правядзенні пераатэстацыі пракурораў, разглядзе пытанняў аб прызначэнні на адміністрацыйныя пасады і прыняцці іншых кадравых рашэнняў.

5. Пракуроры, якія не прайшлі павышэнне кваліфікацыі ў поўным аб'ёме без уважлівых прычын, часова адхіляюцца ад выканання службовых абавязкаў без захавання заробтнай платы да праходжання адпаведнага навучання.

Артыкул 66. Атэстацыя пракурораў

1. Сойм пракурораў забяспечвае правядзенне рэгулярнай атэстацыі пракурораў не радзей за адзін раз у пяць гадоў у мэтах пацверджання іх прафесійнага ўзроўню і захавання стандартаў этыкі.

2. Пракуроры, якія не прайшлі атэстацыю без уважлівых прычын, адхіляюцца ад выканання службовых абавязкаў без захавання зароботнай платы да яе праходжання.

3. Атэстацыя пракурора праводзіцца на падставе плана, зацверджанага Соймам пракурораў.

Пазачарговая атэстацыя праводзіцца ў выпадках:

- 1) прызначэнні на вышэйстаячую пасаду;
- 2) пераводу ў орган пракуратуры вышэйшага ўзроўню;
- 3) накладання спагнання, прадугледжанага пунктам 4 часткі першай артыкула 79 гэтага закона.

4. Атэстацыя ўключае:

- 1) аналіз асабістай справы пракурора, яго дзелавых (прафесійных) і маральных якасцей;
- 2) ацэнку ведаў дзейнага заканадаўства, стандартаў этыкі і міжнародных абавязацельстваў;
- 3) сумоўе з атэстацыйнай камісіяй.

5. Па выніках атэстацыі атэстацыйная камісія выносіць заключэнне аб:

- 1) пацвярджэнне адпаведнасці займаемай пасады;
- 2) накіраванні пракурора на пазачарговае павышэнне кваліфікацыі з паўторнай атэстацыяй праз год;
- 3) неадпаведнасці пракурора займаемай пасады.

6. Заключэнне атэстацыйнай камісіі аб неадпаведнасці пракурора займаемай пасады з'яўляецца падставай для прыняцця рашэння:

- 1) аб паніжэнні на пасадзе;
- 2) аб пераводзе ў пракуратуру ніжэйшага ўзроўню;
- 3) аб звальненні з займаемай пасады і з органаў пракуратуры.

7. Рашэнне атэстацыйнай камісіі даводзіцца да ведама пракурора на працягу 10 працоўных дзён і можа быць абскарджана ў Сойм пракурораў або ў судовым парадку.

Артыкул 67. Атэстацыйныя камісіі

1. Для правядзення рэгулярнай атэстацыі пракурораў пры Сойме пракурораў ствараюцца атэстацыйная камісія Генеральнай пракуратуры, атэстацыйныя камісіі павятовых пракуратур.

2. Атэстацыйная камісія дзейнічае ў складзе старшыні, сакратара і пяці чальцоў камісіі. Не менш як чатыры чальцы атэстацыйнай камісіі павінны быць пракурорамі.

3. У склад атэстацыйнай камісіі Генеральнай пракуратуры на пастаяннай аснове павінен уваходзіць чалец Сойма пракурораў, першы намеснік або намеснік Генеральнага пракурора, а паводле прынцыпу ad hoc - кіраўнік структурнага падраздзялення, у якім займае пасаду пракурор, які праходзіць атэстацыю.

4. У склад атэстацыйнай камісіі павятовай пракуратуры на пастаяннай аснове павінен уваходзіць чалец Сойму пракурораў, першы намеснік або намеснік павятовага пракурора, а паводле прынцыпу ad hoc - кіраўнік структурнага падраздзялення павятовай пракуратуры або кіраўнік акруговай пракуратуры, у якіх займае пасаду пракурор, які атэстуецца, або адзін з яго намеснікаў.

5. У склад атэстацыйнай камісіі з іх згоды могуць быць уключаны прадстаўнікі грамадскіх арганізацый, вучоныя або іншыя грамадзяне, якія маюць бездакорную дзелавую рэпутацыю, высокія дзелавыя (прафесійныя) і маральныя якасці, грамадскі аўтарытэт, а таксама стаж работы ў галіне права не менш як пяць гадоў.

6. Сойм пракурораў фарміруе склад атэстацыйных камісій і вызначае сферу іх паўнамоцтваў.

7. Атэстацыйная камісія з'яўляецца паўнамоцнай пры ўмове ўдзелу ў яе рабоце не менш як пяці чальцоў.

8. Рашэнні атэстацыйнай камісіі прымаюцца большасцю галасоў ад яе агульнага складу, прадугледжанага гэтым Законом.

ГЛАВА X. ГАРАНТЫІ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ ПРАКУРОРА

Артыкул 68. Прававая аснова незалежнасці

1. Гарантыі незалежнасці пракурора вызначаюцца Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, гэтым Законом і міжнароднымі абавязацельствамі Рэспублікі Беларусь.

2. Незалежнасць пракурора забяспечваецца:

1) асаблівым парадкам яго прызначэння на пасаду, вызвалення ад пасады і прыцягнення да дысцыплінарнай адказнасці;

2) парадкам ажыццяўлення паўнамоцтваў, устаноўленым працэсуальным і іншымі законам;

3) забаронай на незаконны ўплыў, ціск ці ўмяшанне ў ажыццяўленне паўнамоцтваў пракурора;

4) устаноўленым законам парадкам фінансавання і арганізацыйнага забеспячэння дзейнасці пракуратуры;

5) належным матэрыяльным, сацыяльным і пенсійным забеспячэннем пракурора;

6) функцыянаваннем органаў пракурорскага самакіравання;

прадугледжанымі законам сродкамі забеспячэння асабістай бяспекі пракурора, членаў яго сям'і, маёмасці;

7) іншымі сродкамі іх прававой абароны.

3. Не дапускаецца прыцягненне да адказнасці ў мэтах аказання ціску на пракурора або ўмяшання ў яго дзейнасць.

4. Пракурор пры ажыццяўленні сваіх паўнамоцтваў падпарадкоўваецца толькі закону і кіруецца прынцыпамі, пералічанымі ў артыкуле 4 гэтага Закона.

Артыкул 69. Гаранты інстытуцыйнай незалежнасці

1. Органы пракуратуры функцыянуюць незалежна ад іншых органаў дзяржаўнай улады, органаў мясцовага самакіравання, палітычных партый, грамадскіх аб'яднанняў і іншых структур.

2. Рашэнні органаў пракурорскага самакіравання, накіраваныя на абарону незалежнасці пракурораў, абавязковыя да разгляду органамі дзяржаўнай улады, мясцовага самакіравання і арганізацыямі, якім яны адрасаваны.

3. Фінансаванне органаў пракуратуры ажыццяўляецца на ўзроўні, які гарантуе яе незалежнасць і эфектыўную працу. Скарачэнне фінансавання органаў пракуратуры магчыма толькі ў выпадку секвестра рэспубліканскага бюджэту ва ўстаноўленым Бюджэтным кодэксам Рэспублікі Беларусь парадку і ў памеры не больш за сярэдняе скарачэнне агульных расходаў.

4. Праекты нарматыўных прававых актаў па пытаннях арганізацыі і дзейнасці пракуратуры падлягаюць абавязковаму ўзгадненню з Генеральным пракурорам да ўнясення іх у нарматворчы орган (службовай асобе), а таксама пасля ўнясення ў выпадку змянення раней узгодненага тэксту.

У выпадку неўзгаднення праекта нарматыўнага прававога акта Генеральны пракурор прадстаўляе ў нарматворчы орган (службовай асобе) абгрунтаваныя прэрэчанні, якія падлягаюць абавязковаму разгляду.

Артыкул 70. Недапушчальнасць умяшання

1. Умяшанне ў дзейнасць пракурора па канкрэтнай справе з боку каго б ні было, уключаючы кіраўнікоў органаў пракуратуры, па-за межамі прадугледжаных законам паўнамоцтваў забараняецца і цягне адказнасць, устаноўленую заканадаўствам.

2. Пракурор абавязаны ў дзесяцідзённы тэрмін паведаміць Сойму пракурораў і Генеральнаму пракурору аб любым выпадку ціску, умяшання або пагроз, у тым ліку з боку іншых пракурораў, дзяржаўных органаў, органаў мясцовага самакіравання, іх службовых асоб, арганізацый або асобных грамадзян.

3. Сойм пракурораў абавязаны разгледзець паведамленне пракурора аб умяшанні і прыняць адпаведныя меры па забеспячэнні яго незалежнасці, у прыватнасці:

1) паведаміць адпаведным органам аб падставах для прыцягнення да крымінальнай, дысцыплінарнай ці іншай адказнасці;

2) ініцыяваць перад упаўнаважанымі суб'ектамі разгляд пытання аб прыняцці мер забеспячэння бяспекі пракурораў;

3) абнародаваць заявы ад імя пракурорскага корпуса аб фактах парушэння незалежнасці пракурора;

4) звярнуцца ў органы дзяржаўнай улады Рэспублікі Беларусь, органы мясцовага самакіравання з паведамленнямі аб парушэннях незалежнасці пракурораў;

5) звярнуцца ў міжнародныя арганізацыі з адпаведнымі паведамленнямі.

Артыкул 71. Незмяняльнасць і стабільнасць

1. Пракурор не можа быць пераведзены, звольнены або паніжаны на пасадзе інакш як па падставах і ў парадку, прадугледжаным гэтым Законам.

2. Змяненне істотных умоў працы, уключаючы перавод у іншы орган пракуратуры, дапускаецца толькі з пісьмовай згоды пракурора, за выключэннем рэарганізацыі або іншых выпадкаў, прадугледжаных гэтым Законам.

Артыкул 72. Аплата працы пракурораў

1. Службовы аклад пракурора акруговай пракуратуры ўстанаўліваецца на ўзроўні не ніжэйшым за 75% ад службовага акладу суддзі адпаведнага ўзроўню.

2. Службовы аклад пракурора павятовай пракуратуры складае 130 працэнтаў, а службовы аклад пракурора Генеральнай пракуратуры складае 150 працэнтаў да службовага акладу пракурора акруговай пракуратуры.

3. Пракурорам штомесяц выплачваюцца наступныя надбаўкі да службовага акладу:

1) за выслугу больш за 3 гады - 15%, 5 і больш - 20%, больш за 10 - 25%, больш за 15 - 30%, больш за 20 - 35%, больш за 25 - 40%;

2) за навуковую ступень (у спецыяльнасцях, якія адпавядаюць сферы дзейнасці пракуратуры) кандыдата юрыдычных навук - 5 працэнтаў, доктара юрыдычных навук - 10 працэнтаў;

3) за выкарыстанне ў працы замежнай мовы па рашэнні Генеральнага пракурора - да 15 працэнтаў.

4. За асаблівыя заслугі і дасягненні па прадстаўленні кіраўніка адпаведнай пракуратуры пракурору можа выплачвацца прэмія ў памеры да 40 працэнтаў службовага акладу. Рашэнне аб прэміраванні прымае кіраўнік вышэйстаячай

пракуратуры, а ў дачыненні да кіраўнікоў пракуратур, пракурораў паведавых пракуратур і Генеральнай пракуратуры - Генеральны пракурор.

Артыкул 73. Водпускі пракурора

1. Пракурору прадастаўляецца штогадовы аплатны водпуск працягласцю 30 каляндарных дзён, з выплатай матэрыяльнай дапамогі на аздаравленне ў памеры да аднаго сярэднямесячнага службовага акладу.

2. Пракурору, які мае стаж службы ў органах пракуратуры больш за 5 гадоў, прадастаўляецца дадатковы аплатны водпуск 5 каляндарных дзён, больш за 10 гадоў - 10 каляндарных дзён, больш за 15 гадоў - 15 каляндарных дзён.

3. У выпадку вытворчай неабходнасці пракурор можа быць адкліканы са штогадовага водпуску. Па заяве пракурора нявыкарыстаная частка водпуску прадастаўляецца пазней у бягучым або наступным годзе або замяняецца грашовай кампенсцыяй. Пракурору кампенсуюцца дакументальна пацверджаныя дадатковыя выдаткі, панесеныя ў сувязі з адкліканнем. Парадак кампенсцыі вызначаецца Соймам пракурораў. Іншыя пытанні прадастаўлення водпуску рэгулююцца заканадаўствам аб працы.

Артыкул 74. Пенсійнае забеспячэнне пракурораў

1. Пракуроры маюць права на пенсію за выслугу гадоў пры наяўнасці на момант звальнення не менш як 20 гадоў стажу службы незалежна ад іх узросту.

2. Пенсія, прадугледжаная часткай першай гэтага артыкула, не прызначаецца пракурорам, звольненым з пасады па падставах, прадугледжаных пунктамі 10-14 часткі першай артыкула 57 гэтага Закона.

3. У стаж службы, які дае права на пенсію за выслугу гадоў, у парадку, устаноўленым Соймам пракурораў, залічваюцца перыяды:

- 1) службы на пасады пракурора, выкананне абавязкаў члена Сойма пракурораў;
- 2) праходжання службы ў органах пракуратуры на пасадзе пракурорскага працаўніка да ўступлення ў сілу гэтага Закона;
- 3) службы ў следчых органах у якасці следчага (у тым ліку на адміністрацыйных пасадах), ажыццяўлення паўнамоцтваў суддзі, калі гэтая служба (ажыццяўленне паўнамоцтваў), папярэднічалі прызначэнню на пасаду пракурора;
- 4) водпуску па догляду дзіцяці да дасягнення ім трохгадовага ўзросту, калі такі водпуск прадастаўляўся.

4. Пракурор мае права на пенсію за выслугу гадоў незалежна ад права на атрыманне іншых відаў пенсій, калі іншае не прадугледжана заканадаўствам. У выпадку, калі пракурор мае права на пенсію за выслугу гадоў і іншы від дзяржаўнай пенсіі, па яго выбару яму можа быць прызначана толькі адна пенсія.

5. Пенсія за выслугу гадоў усталёўваецца ў памеры 50 працэнтаў базавай сумы з павелічэннем на 1 працэнт за кожны поўны год звыш 20 гадоў, але не больш як 70 працэнтаў базавай сумы.

Базавай сумай для вылічэння пенсіі з'яўляецца сярэднямесячная зароботная плата пракурора за любыя 24 месяцы службы ў пракуратуры на выбар пракурора.

Артыкул 75. Матэрыяльная дапамога

Пракурору можа прадастаўляцца аднаразовая матэрыяльная дапамога для вырашэння сацыяльна-бытавых пытанняў. Падставы, памер і парадак прадастаўлення дапамогі вызначаюцца Соймам пракурораў.

Артыкул 76. Іншыя сацыяльныя гарантыі пракурору

1. Пракуроры падлягаюць абавязковаму дзяржаўнаму страхаванню жыцця і здароўя ў парадку, устаноўленым заканадаўствам.
2. У выпадку гібелі (смерці) пракурора, звязанай з выкананнем службовых абавязкаў расходы на пахаванне, ажыццяўляюцца за кошт сродкаў дзяржаўнага бюджэту.

ГЛАВА XI. МЕРЫ заахвочвання. ДЫСЦЫПЛІНАРНАЯ І МАТЭРЫЯЛЬНАЯ АДКАЗНАСЦЬ ПРАКУРОРАЎ

Артыкул 77. Меры заахвочвання пракурораў

1. За ўзорнае выкананне службовых абавязкаў, ініцыятыву і дасягненні ў службе да пракурора могуць прымяняцца наступныя меры заахвочвання:
 - 1) аб'ява падзякі;
 - 2) узнагароджанне ганаровай граматай;
 - 3) узнагароджанне каштоўным падарункам;
 - 4) узнагароджанне знакам адрознення;
 - 5) прысваенне звання "Ганаровы працаўнік пракуратуры";
 - 6) прадастаўленне да дзяржаўнай узнагароды;
 - 7) іншыя формы заахвочвання, прадугледжаныя заканадаўствам.
2. Падставы і парадак прымянення мер заахвочвання вызначаецца Палажэннем, якое зацвярджаецца Соймам пракурораў.

Артыкул 78. Падставы дысцыплінарнай адказнасці пракурора

1. Падставай для прыцягнення пракурора да дысцыплінарнай адказнасці з'яўляецца здзяйсненне ім дысцыплінарнай правіннасці - вінаватага невыканання або неналежнага выканання службовых абавязкаў, патрабаванняў, абмежаванняў і забарон, устаноўленых гэтым Законам, Кодэксам пракурорскай этыкі або іншымі актамі заканадаўства.

2. Не з'яўляюцца дысцыплінарнай правіннасцю дзеянні пракурора пры ацэнцы доказаў, выбары прававой пазіцыі або тактыкі ажыццяўлення ўскладзеных на яго паўнамоцтваў, учыненыя ім у прадугледжаным законам парадку, добрасумленна і ў межах прадастаўленай яму законам свабоды прыняцця рашэнняў.

3. Прыцягненне пракурора да адміністрацыйнай, крымінальнай ці грамадзянска-прававой адказнасці не выключае магчымасці прыцягнення яго да дысцыплінарнай адказнасці.

4. Пракурор можа быць прыцягнуты да дысцыплінарнай адказнасці не пазней як праз год з дня выяўлення дысцыплінарнай правіннасці без уліку часовай непрацаздольнасці або знаходжання пракурора ў водпуску.

Артыкул 79. Віды дысцыплінарных спагнанняў

1. Да пракурора могуць быць прыменены наступныя дысцыплінарныя спагнанні:

- 1) заўвага;
- 2) вымова;
- 3) строгая вымова з пазбаўленнем права на атрыманне даплат да службовага акладу на трохмесячны тэрмін;
- 4) часовае адхіленне ад выканання абавязкаў з пазбаўленнем права на атрыманне даплат да службовага акладу і абавязковым накіраваннем на павышэнне кваліфікацыі з наступнай пазачарговай атэстацыяй;
- 5) паніжэнне на пасадзе;
- 6) звальненне з адміністрацыйнай пасады;
- 7) звальненне з пасады пракурора.

2. Дысцыплінарнае спагнанне прымяняецца з улікам цяжкасці правіны, яе наступстваў, наяўнасці змякчальных і абцяжваючых абставін, ступені віны пракурора, а таксама ацэнкі асобы і асабістай справы пракурора.

3. Пракурор на працягу аднаго года з дня прымянення да яго дысцыплінарнага спагнання лічыцца прыцягнутым да дысцыплінарнай адказнасці, акрамя выпадкаў, прадугледжаных часткай чацвёртай гэтага артыкула.

4. Спагнанне можа быць знята датэрмінова Соймам пракурораў па хадайніцтве кіраўніка органа пракуратуры, сходу пракурораў або па ўласнай ініцыятыве Сойму пракурораў, калі пракурор не дапускаў парушэнняў заканадаўства і добрасумленна і прафесійна ажыццяўляў свае службовыя абавязкі, аднак не раней, чым:

- 1) праз тры месяцы з дня прымянення да яго дысцыплінарнага спагнання, прадугледжанага пунктам 1 часткі першай гэтага артыкула;
- 2) праз шэсць месяцаў з дня прымянення да яго дысцыплінарных спагнанняў, прадугледжаных пунктамі 2 і 3 часткі першай гэтага артыкула.

5. Пракурор, прыцягнуты да дысцыплінарнай адказнасці, пазбаўляецца права на прэмію. У выпадку ўчынення такім пракурорам новай дысцыплінарнай правіннасці, да яе прымяняецца больш строгае спагнанне, незалежна ад абставін, прадугледжаных часткай другой гэтага артыкула.

Артыкул 80. Парадак дысцыплінарнай вытворчасці

1. Права на зварот у Сойм пракурораў з дысцыплінарнай скаргай аб здзяйсненні пракурорам дысцыплінарнай правіннасці мае кожны, каму сталі вядомыя такія факты. Рэкамендуемы ўзор дысцыплінарнай скаргі размяшчаецца на сайце Сойма пракурораў.

У прыярытэтным парадку разглядаюцца дысцыплінарныя скаргі:

- 1) Генеральнага пракурора;
- 2) члена Сойма пракурораў;
- 3) кіраўніка органа пракуратуры, у якім пракурор займае пасаду, або кіраўніка органа пракуратуры вышэйшага ўзроўню;
- 4) сходу пракурораў органа пракуратуры, у якім пракурор займае пасаду.

2. Пракурор, у адносінах да якога праводзіцца дысцыплінарная вытворчасць, мае права:

- 1) ведаць сутнасць дысцыплінарнай скаргі і доказы, якія яе абгрунтоўваюць;
- 2) прадстаўляць тлумачэнні і доказы;
- 3) карыстацца юрыдычнай дапамогай;
- 4) заяўляць пярэчанні, хадайніцтвы і адводы;
- 5) абскардзіць прынятае рашэнне.

3. Дысцыплінарнае вытворчасць уключае:

- 1) узбуджэнне дысцыплінарнай вытворчасці;
- 2) праверку дысцыплінарнай скаргі;
- 3) разгляд дысцыплінарнай справы;
- 4) прыняцце рашэння па дысцыплінарнай справе.

Артыкул 81. Узбуджэнне дысцыплінарнай вытворчасці

1. Сакратарыят Сойма пракурораў у дзень паступлення дысцыплінарнай скаргі рэгіструе яе і выпадковым шляхам вызначае чальца Сойма пракурораў для вырашэння пытання аб узбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці.

2. Чалец Сойму пракурораў сваім матываваным рашэннем адмаўляе ва ўзбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці, калі:

- 1) дысцыплінарная скарга не змяшчае канкрэтных звестак аб наяўнасці прыкмет дысцыплінарнай правіннасці пракурора;
- 2) дысцыплінарная скарга з'яўляецца ананімнай;
- 3) дысцыплінарная скарга пададзена па падставах, не прадугледжаных артыкулам 78 гэтага Закона;
- 4) з пракурорам, у адносінах да якога паступіла дысцыплінарная скарга, спынены службовыя адносіны;
- 5) па дысцыплінарнай правіннасці, аб якой указана ў дысцыплінарнай скарге, ужо прынята рашэнне Соймам пракурораў;
- 6) па дысцыплінарнай правіннасці, аб якой указана ў дысцыплінарнай скарге, скончыўся тэрмін прыцягнення да дысцыплінарнай адказнасці, прадугледжаны часткай чацвёртай артыкула 78 гэтага Закона.

3. Пры адсутнасці падстаў, прадугледжаных часткай другой гэтага артыкула, член Сойма пракурораў прымае рашэнне аб адкрыцці дысцыплінарнай вытворчасці па пракуроры.

4. Рашэнне аб узбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці або аб адмове ва ўзбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці павінна быць прынята не пазней за 10 працоўных дзён з дня рэгістрацыі дысцыплінарнай скаргі, а па дысцыплінарных скаргах, пададзеных суб'ектамі, указанымі ў абзацы другім часткі першай артыкула 80 гэтага Закона – не пазней за 5 працоўных дзён са дня рэгістрацыі дысцыплінарнай скаргі.

Копія рашэння аб узбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці або аб адмове ва ўзбуджэнні дысцыплінарнай вытворчасці накіроўваецца заяўніку.

5. У выпадку, калі дысцыплінарная скарга, у тым ліку ананімная, утрымлівае звесткі пра падрыхтоўку, злачынства, што ўчыняецца ці бцло ўчынена, або адміністрацыйнае правапарушэнне, адпаведная інфармацыя перадаецца кампетэнтнаму органу.

Артыкул 82. Праверка дысцыплінарнай скаргі

1. Пасля ўзбуджэння дысцыплінарнай вытворчасці чалец Сойму пракурораў праводзіць праверку ў межах абставін, указаных у дысцыплінарнай скарге. У выпадку выяўлення пры праверцы іншых абставін, якія могуць быць падставай для прыцягнення пракурора да дысцыплінарнай адказнасці, інфармацыя аб гэтым уключаецца ў заключэнне па выніках праверкі.

2. Чалец Сойму пракурораў, Генеральны пракурор маюць права звярнуцца ў Сойм пракурораў з хадайніцтвам аб неабходнасці адхілення пракурора ад пасады да завяршэння дысцыплінарнай вытворчасці.

Хадайніцтва аб адхіленні пракурора ад пасады разглядаецца на бліжэйшым пасяджэнні Сойму пракурораў з захаваннем правоў пракурора, прадугледжаных часткай другой артыкула 80 гэтага Закона.

У выпадку прыняцця Соймам пракурораў рашэння аб наяўнасці падстаў для адхілення пракурора ад пасады копія гэтага рашэння ў 3-дзённы тэрмін накіроўваецца Генеральнаму пракурору.

Генеральны пракурор абавязаны неадкладна разгледзець рашэнне аб наяўнасці падстаў для адхілення пракурора ад пасады, па выніках якога можа выдаць загад аб адхіленні пракурора ад пасады да завяршэння дысцыплінарнай вытворчасці. Копія загада неадкладна ўручаецца пракурору, адхіленаму ад пасады.

3. Пры ажыццяўленні праверкі чалец Сойма пракурораў мае права азнаёміцца з дакументамі, якія датычацца прадмета праверкі, атрымліваць іх копіі, апытваць пракурораў і іншых асоб, якім вядомы абставіны ўчынення дзеяння, якое мае прыкметы дысцыплінарнай правіннасці, а таксама ажыццяўляць іншыя паўнамоцтвы, прадугледжаныя часткай трэцяй артыкула 33 гэтага Закона.

Пракурор, у адносінах да якога ажыццяўляецца дысцыплінарная вытворчасць, мае права даваць тлумачэнні або адмовіцца ад іх прадастаўлення ў адносінах да сябе.

4. Праверка звестак аб наяўнасці падстаў для прыцягнення пракурора да дысцыплінарнай адказнасці праводзіцца ў тэрмін, які не перавышае двух месяцаў з дня рэгістрацыі дысцыплінарнай скаргі, а ў выпадку немагчымасці завяршэння праверкі на працягу гэтага тэрміну ён можа быць прадоўжаны Соймам пракурораў, але не больш як на месяц.

Да завяршэння дысцыплінарнай вытворчасці з пракурорам не могуць быць спынены службовыя адносіны ў сувязі са звальненнем па ўласным жаданні.

5. Член Сойму пракурораў па выніках праверкі рыхтуе заключэнне, якое павінна змяшчаць інфармацыю аб наяўнасці або адсутнасці дысцыплінарнай правіннасці пракурора і выкладанне абставін, якімі гэта пацвярджаецца. Калі па выніках праверкі член Сойму пракурораў устанавіў наяўнасць дысцыплінарнай правіннасці, у заключэнні дадаткова ўказваецца характар правіннасці, яе наступствы, звесткі аб асобе пракурора, ступень яго віны, іншыя абставіны, якія маюць значэнне для прыняцця рашэння аб прымяненні да пракурора дысцыплінарнага спагнання, а таксама прапанаваны від дысцыплінарнага спагнання¹ у адпаведнасці з часткай 1 артыкула 79 гэтага закона.

6. Дысцыплінарная скарга, заключэнне і сабраныя ў працэсе праверкі матэрыялы фарміруюцца ў дысцыплінарную справу, якая перадаецца на разгляд Сойма пракурораў не пазней як за пяць рабочых дзён да пасяджэння, на якім такая дысцыплінарная справа будзе разглядацца.

7. Сойм пракурораў можа сваім рашэннем аб'яднаць некалькі дысцыплінарных вытворчасцей, якія знаходзяцца на яго разглядзе.

Артыкул 83. Разгляд дысцыплінарнай справы

1. Разгляд дысцыплінарнай справы праходзіць на пасяджэнні Сойму пракурораў, на якое запрашаюцца асоба, якая падала дысцыплінарную скаргу, пракурор, у дачыненні да якой адкрыта дысцыплінарная вытворчасць, іх

прадстаўнікі, а ў выпадку неабходнасці і іншыя асобы. Апавяшчэнне пра час і месца правядзення паседжання павінна быць скіравана не пазней, чым за дзесяць дзён да даты яго правядзення. Да паведамлення пракурора прыкладаюцца копія дысцыплінарнай скаргі і заключэння аб наяўнасці або адсутнасці дысцыплінарнай правіннасці пракурора.

2. Дысцыплінарная справа разглядаецца з удзелам пракурора, акрамя выпадкаў, калі ён быў належным чынам праінфармаваны і:

- 1) паведаміў аб згодзе на разгляд дысцыплінарнай справы без свайго ўдзелу;
- 2) не з'явіўся на паседжанне без уважлівай прычыны;
- 3) не з'явіўся на паседжанне паўторна.

Наяўка іншых запрошаных асоб не перашкаджае разгляду дысцыплінарнай справы.

4. Пракурор, які не ўдзельнічае ў паседжанні, мае права накіраваць свае пісьмовыя тлумачэнні, якія абвясчаюцца на паседжанні Сойму пракурораў.

5. На паседжанні заслухоўваецца даклад чальца Сойму пракурораў, тлумачэнне пракурора, адносна якога ажыццяўляецца дысцыплінарная вытворчасць, і/або яго прадстаўніка, асобы, якая падала дысцыплінарную скаргу, і, у выпадку неабходнасці, іншых асоб.

6. Разгляд дысцыплінарнай справы адбываецца адкрыта. Рашэнне аб закрытым паседжанні можа быць прынята Соймам пракурораў у наступных выпадках:

- 1) калі ажыццяўленне разгляду ў адкрытым паседжанні можа прывесці да разгалашэння таямніцы, якая ахоўваецца законам;
- 2) для прадухілення разгалашэння звестак аб інтымных баках жыцця або звестак, якія прыніжаюць годнасць, пракурора і іншых асоб.

Артыкул 84. Рашэнне па дысцыплінарнай справе

1. Сойм пракурораў прымае рашэнне ў дысцыплінарнай вытворчасці большасцю галасоў ад агульнага складу. Перад прыняццем рашэння Сойм пракурораў у адсутнасці пракурора, у дачыненні да якога ажыццяўляецца вытворчасць, і запрошаных асоб абмяркоўвае вынікі разгляду дысцыплінарнай справы.

2. Чвлец Сойму пракурораў, які праводзіў праверку і рыхтаваў заключэнне аб наяўнасці або адсутнасці дысцыплінарнай правіннасці пракурора, удзельнічае ў абмеркаванні, але не мае права прымаць удзел у галасаванні пры прыняцці рашэння.

3. Па выніках разгляду дысцыплінарнай справы Сойм пракурораў прымае рашэнне аб прыцягненні пракурора да дысцыплінарнай адказнасці або аб адмове ў прыцягненні пракурора да дысцыплінарнай адказнасці.

Пры ўстанаўленні абставін, прадугледжаных пунктамі 4-6 часткі другой артыкула 81 гэтага Закона, Сойм пракурораў сваім рашэннем закрывае дысцыплінарную вытворчасць без рашэння дысцыплінарнай справы па сутнасці.

4. Пры наяўнасці падставы для прыцягнення пракурора да дысцыплінарнай адказнасці Сойм пракурораў прымае рашэнне аб прыцягненні пракурора да дысцыплінарнай адказнасці і прымяненні да яго дысцыплінарнага спагнання.

Падстава для прыцягнення пракурора да дысцыплінарнай адказнасці лічыцца ўстаноўленай па выніках разгляду дысцыплінарнай справы, калі доказы, прадстаўленыя і атрыманыя ў рамках дысцыплінарнай вытворчасці, у сваёй сукупнасці дазваляюць зрабіць абгрунтаваную выснову аб наяўнасці дысцыплінарнай правіннасці пракурора.

5. Рашэнне Сойму пракурораў па дысцыплінарнай справе выносіцца ў пісьмовай форме, падпісваецца чальцамі Сойму пракурораў, якія прымалі ўдзел у разглядзе дысцыплінарнай справы, і аб'яўляецца на пасяджэнні гэтага органа. Рашэнне павінна змяшчаць:

- 1) прозвішча, імя, імя па бацьку (пры яго наяўнасці) і пасада пракурора, які прыцягваецца да дысцыплінарнай адказнасці;
- 2) абставіны, устаноўленыя пры ажыццяўленні дысцыплінарнай вытворчасці;
- 3) матывы, па якіх Сойм пракурораў прыняў рашэнне;
- 4) сутнасць рашэння па выніках разгляду з указаннем віду дысцыплінарнага спагнання ў выпадку яго прымянення;
- 5) парадак і тэрмін абскарджання рашэння.

6. Копія рашэння Сойму пракурораў накіроўваецца пракурору, у дачыненні да якога яно прынята, Генеральнаму пракурору і асобе, якая падала дысцыплінарную скаргу, а таксама публікуецца на сайце Сойму пракурораў.

7. Рашэнне Сойму пракурораў па дысцыплінарнай справе можа быць абскарджана ў судзе ў парадку, устаноўленым заканадаўствам.

Артыкул 85. Матэрыяльная адказнасць пракурора

1. Шкода, прычыненая незаконным рашэннем, дзеяннем або бяздзейнасцю пракурора, кампенсуецца дзяржавай у парадку, вызначаным законам. Дзяржава, кампенсаваўшы шкоду, прычыненую пракурорам, мае права зваротнага патрабавання (рэгрэсу) да яе ў памеры выплачанай кампенсацыі.

2. Пракурор нясе матэрыяльную адказнасць за шкоду, прычыненую дзяржаве, а таксама ў выпадках, прадугледжаных часткай першага гэтага артыкула, калі шкода была прычыненая з прычыны наўмысных дзеянняў або грубай нядбайнасці пракурора пры выкананні ім службовых абавязкаў, устаноўленых судовым рашэннем або рашэннем аб прыцягненні яго да дысцыплінарнай адказнасці.

РАЗДЗЕЛ IV. ФІНАНСАВАННЕ І МАТЭРЫЯЛЬНА-ТЭХНІЧНАЕ ЗАБЕСПЯЧЭННЕ ПРАКУРАТУРЫ

ГЛАВА XII. ФІНАНСАВАННЕ І МАТЭРЫЯЛЬНА- ТЭХНІЧНАЕ ЗАБЕСПЯЧЭННЕ ПРАКУРАТУРЫ

Артыкул 86. Бюджэт Пракуратуры

1. Фінансаванне пракуратуры ажыццяўляецца праз Сакратарыят Сойму пракурораў за кошт сродкаў дзяржаўнага бюджэту. Асігнанні на ўтрыманне пракуратуры прапісваюцца асобным радком у дзяржаўным бюджэце - як бюджэт Пракуратуры Рэспублікі Беларусь.
2. Выкарыстанне іншых крыніц сродкаў, за выключэннем міжнароднай тэхнічнай дапамогі, забараняецца.
3. Бюджэтная заяўка пракуратуры распрацоўваецца Соймам пракурораў і зацвярджаецца Генеральным пракурорам. Бюджэтная заяўка пракуратуры ў выпадку яе прыняцця Урадам уключаецца ў праект дзяржаўнага бюджэту, а пры наяўнасці пярэчанняў прадстаўляецца ў Сойм Рэспублікі Беларусь разам з праектам бюджэту.
4. Пры неабходнасці Урад прадстаўляе ў Сойм Рэспублікі Беларусь і Генеральную пракуратуру абгрунтаванне пярэчання па бюджэтнай заяўцы.

ГЛАВА XIII. МАТЭРЫЯЛЬНА-ТЭХНІЧНАЕ ЗАБЕСПЯЧЭННЕ ПРАКУРАТУРЫ

Артыкул 87. Матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне пракуратуры

1. Органы дзяржаўнага кіравання і органы мясцовага самакіравання абавязаны забяспечыць пракуратуры службовымі памяшканнямі.
2. Забеспячэнне пракуратур тэлекамунацыйным абсталяваннем і камп'ютарамі, службовым транспартам, арганізацыя належных умоў працы, якія садзейнічаюць прадукцыйнай дзейнасці, абароне здароўя пракурораў, ускладаецца на Сакратарыят Сойму пракурораў і ажыццяўляецца за кошт сродкаў дзяржаўнага бюджэту.
3. Фінансава-эканамічная і адміністрацыйна-гаспадарчая дзейнасць, справаводства і вядзенне архіва забяспечваюцца адпаведнымі падраздзяленнямі сакратарыята Сойму пракурораў, функцыі якіх устанаўліваюцца палажэннем, якое зацвярджаецца Соймам.

РАЗДЗЕЛ V. ЗАКЛЮЧНЫЯ І ПЕРАХОДНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 88. Уступленне ў сілу

1. Гэты Закон за выключэннем главы 2 уступае ў сілу праз месяц пасля ўступлення ў сілу закона "Аб судовым ладзе і статусе суддзяў".

2. Раздзел 2 гэтага Закона ўступае ў сілу адначасова з уступленнем у сілу закона аб унясенні адпаведных змяненняў у Крымінальна-працэсуальны кодэкс Рэспублікі Беларусь.

3. Раздзел 10 уступае ў сілу праз месяц пасля пачатку дзейнасці Вышэйшай школы правасуддзя Рэспублікі Беларусь. Да пачатку дзейнасці Вышэйшай школы правасуддзя Рэспублікі Беларусь прафесійная падрыхтоўка пракурораў ажыццяўляецца ў парадку, які вызначаецца Генеральным пракурорам Рэспублікі Беларусь.

4. З уступленнем у сілу гэтага Закона страчваюць сілу палажэння Закона "Аб пракуратуры Рэспублікі Беларусь" ад 8 мая 2007 г. № 220-З, акрамя:

палажэнняў Раздзела III (акрамя Главы 4), якія страчваюць сілу праз месяц пасля апублікавання гэтага Закона;

палажэнняў Раздзела III (акрамя Главы 4), якія страчваюць сілу з уступленнем у сілу Раздзела 2 гэтага Закона.

5. Генеральны пракурор, прызначаны Соймам Рэспублікі Беларусь да ўступлення ў сілу гэтага Закона, працягвае выкананне абавязкаў да заканчэння тэрміну яго паўнамоцтваў або наступлення падстаў для вызвалення ад адміністрацыйнай пасады, прадугледжаных артыкулам 58 гэтага Закона.

6. Часова да першага паселдання Сойму пракурораў паўнамоцтвы Сойму пракурораў, прадугледжаныя гэтым Законом, ажыццяўляе Генеральны пракурор.

7. Асамблея пракурораў склікаецца Генеральным пракурорам не пазней, чым за тры месяцы пасля ўступлення ў сілу гэтага Закона ў адпаведнасці з часткай 1 гэтага артыкула.